Fisher Buoy

Zwerven in Scandinavië2012

Eén boot, een schipper, een mooiweer-kok en twee hondekoppen. Voeg daar een werkgever die dromen honoreert aan toe, een prima plaatsvervanger, een postbehandelaar en een huis-en auto-oppasser. Roer alle ingrediënten door elkaar en je hebt de perfecte basis voor een reis richting Scandinavië!

Inhoudsopgave

Geef de titel van het hoofdstuk op (niveau 1) **1**

Geef de titel van het hoofdstuk op (niveau 2) 2

Geef de titel van het hoofdstuk op (niveau 3) 3

Geef de titel van het hoofdstuk op (niveau 1) **4**

Geef de titel van het hoofdstuk op (niveau 2) 5

Geef de titel van het hoofdstuk op (niveau 3) 6

Trossen los.
dinsdag 22 mei 2012

Het heeft even geduurd maar vandaag hebben we dan eindelijk Spaarndam achter ons kunnen laten. Na het gebruikelijke gesteggel met de mannen en vrouwen van brug Buitenhuizen werden we om 13.00 uur losgelaten op het Noordzee kanaal. Buitenhuizen had het deze keer wel héél erg bont gemaakt. De bruglichten op dubbel rood, geen reactie op marifoonaanroepen en telefoon van de haak. Helaas voor Buitenhuizen zijn de meesten van ons in het bezit van het nummer van RWS en na het telefonisch droppen van een klacht, gaat de brug vaak binnen een aantal minuten open en is er "opeens" weer iemand die zich meldt via de marifoon.

Vandaag is de eerste stop in de Houtribhaven in Lelystad. Dat wordt zwaaien en bijpraten met oude zeilvrienden en lekker eten. Daarna wordt het scharrelen op het IJsselmeer en Wad totdat de wind uit de goede hoek komt om de Duitse Bocht over te steken. Die juiste wind is dus niet eentje tussen Noord en Oost. Zeker nog geen zin in al teveel gehobbel en gestamp in de stroom-tegen-wind situatie. Het is vakantie en moet wel leuk blijven.

23 mei 2012 16:50
Het goede nieuws is dat jullie op weg zijn... Nu nog ook een keer uit NL he. Heb zojuist alle vrijwilligers per mail geïnformeerd en de link doorgegeven. Veel plezier en groeten aan Derk Martijn

1 juni 2012 13:09
Hey Derk en Margriet, goed dat jullie weer op weg zijn! Ik ga met mijn eigen bootje ook die richting op over een week of 2-3. Ik zal de blog blijven volgen, wie weet kunnen we een ontmoeting arrangeren. Behouden vaart, Diederik

Kornwerd.
woensdag 23 mei 2012

Eerst een ontbijtje en daarna nog even wat groente en fruit kunnen halen. Jammer genoeg te laat om nog met het tij naar Vlieland te kunnen. Wel een prima plekje aan de steiger voor de sluizen van Kornwerd. Ideaal voor de heren om te zwemmen vanaf de basaltblokken en onderwijl de pier te ondermijnen door er af en toe een blok van los te wrikken en die weer op te duiken.

Nu is de pret weer even over en om te voorkomen dat we de hele tijd achter Scott aan moeten jagen ligt hij weer "afgemeerd " aan een uitlooplijn, helemaal tegen zijn zin in. Morgen met het tij naar Vlieland en dan eens even kritisch naar de windverwachting kijken.

23 mei 2012 21:09
Dat is de goede kant op! Kunnen we je nog volgen op de AIS?
Wind blijft de hele week in de oosthoek%$#@
gr Lynn en Lex

24 mei 2012 21:47
AIS werkt natuurlijk! FB

23 mei 2012 23:50
Volgens weeronline komende dagen vanuit Noord-Oost. Hee.... Was dat niet de kant op die jullie wilden :). Rondje om Engeland/ Ierland schijnt ook zijn charmes te hebben :)
MVG Martijn

24 mei 2012 11:14
Heel veel plezier! Ik ben nu al jaloers...
ps. laat Martijn maar kletsen. ;-)
gr. Indah

HA 41

Vlieland

donderdag 24 mei 2012

Na het eten voor de sluizen van Kornwerd nog even lekker buiten gezeten. De lucht krijgt opeens allerlei kleuren en boven de Kop van Noord-Holland zien we een enorm onweer losbarsten. Binnen een paar minuten steekt er een storm op, de wind draait 180 graden en opeens liggen we aan lager wal tegen de steiger aan te beuken. We plaatsen extra stootwillen en vangen zeilboten op die de sluiskom binnen vluchten. Deze lagen heerlijk beschut voor anker achter de dijk en vluchtten voor het noodweer naar binnen. Heel logisch zoeken ze een plaatsje aan de hoge kant aan de remming, maar de sluisbemanning is onverbiddelijk. Aan die kant mogen geen jachten aanleggen. Jachten horen aan de andere kant van de kom. Dat we inmiddels dubbel aan de lage wal liggen en door het noodweer de remming opgeblazen worden maakt niets uit. Ook dat er geen enkele beroeps ligt, maakt niets uit. De sluis-omroepinstallatie blijft krijsen dat de schepen niet mogen aanmeren. Zelfs noodweer maakt daar boven in de toren geen enkele indruk. De storm trekt na een uurtje weg, de lichtflitsen blijven. Vanmorgen was de hemel weer schoon en blauw en we besluiten naar Vlieland te gaan. Weer een stapje dichterbij de oversteek.

De verwachtte Oost 4 valt hoger uit en wordt een Oost 6 Bft. Wij blijven netjes aan onze kant van het vaarwater, het recreatievaartje naast de Pollendam maar onze vissersvloot denkt er anders over en wil persé daar vissen waar wij ook varen. Wij wijken voor hele korte duur uit naar de hoofdgeul, en worden daar weggevaren door de Bâton Rouge, een megajacht van een Franse biljonair, onderweg naar Gibraltar. We volgen de conversatie van de schipper met de verkeersleiding van de Brandaris. De schipper is overduidelijk een Engelsman met de beroemde slappe onder- en stijve bovenlip. Hij is zo vreselijk bekakt dat de helft van zijn woorden niet of nauwelijks te verstaan is. De dame van de Brandaris heeft er ook moeite mee maar blijft beleefd en wenst hem uiteindelijk kortaf een behouden vaart. De man zwijgt en antwoord uiteindelijk met iets onverstaanbaars waarvan wij, simpele luisteraars, maar vanuit gaan dat hij haar ook alle goeds wenst. Ruilen met de Bâton Rouge leek ons niet echt een optie; het liggeld tijdens deze vakantie zou wat te duur worden en je moet zo zeuren om een ligplaats te krijgen in een haven :-)

Het binnenlopen in de haven van Vlieland wordt door deze en gene “live” gevolgd op de webcam van de haven en tijdens het aanleggen ontvangen we via "Whats App" commentaar en aanmoedigingen over het manoeuvreren in de trant van: "mooi draaitje maken en dan aanleggen", "O jee, toch geen draaitje", "ja, hoor; gelukt", "graag even op het dak gaan staan en zwaaien" en "ik zie jullie liggen". We liggen blijkbaar recht voor de webcam. Bij deze; iedereen die even wil kijken of wij ons gedragen heeft nog even de kans.

In het havenrestaurant nemen we een drankje, rekenen af met de havenmeester en gaan met de honden het strand op. Kunnen ze ook even lekker ravotten. Dat doen ze vol overgave en nemen en passant ook nog even al het zand mee! Dat wordt morgen uitgebreid stofzuigen. Bijna weer terug worden we aangesproken door een andere hondenwandelaar die vertelt dat één van de poten van Puck helemaal onder het bloed zit. Hij heeft zijn poot open gehaald aan één van de stenen van de pier. Derk blijkt een ware doe-het-zelver; keurig een stukje haar weggeschoren van de poot en het gat dicht getrokken met zwaluwstaartjes. Verbandje er omheen; niets meer aan doen. Wij onder de indruk en de hond ook!
Scott heeft van de gelegenheid gebruikt gemaakt om te verdwijnen en moet dus teruggehaald worden. Soebatten, lokken met de bal; alles wordt uit de kast gehaald, maar niets lukt. Opeens is Puck ook weer van de partij, lijkt geen enkele last meer te hebben van zijn verwonding en heeft vakkundig de zwaluwstaartjes verwijderd. We besluiten om maar weer een stukje te gaan wandelen in de hoop dat Scott volgt. De truc lukt en uiteindelijk kunnen we weer terug richting boot. Poot Puck ziet er prima uit, maar houden we in de gaten!
Morgen weer even een nieuw wind-plan maken.

Geplaatst door Fisher Buoy op 21:15 1 reacties
Leuk om jullie verhalen te lezen!
Goede vaart gewenst :-)
Lianne

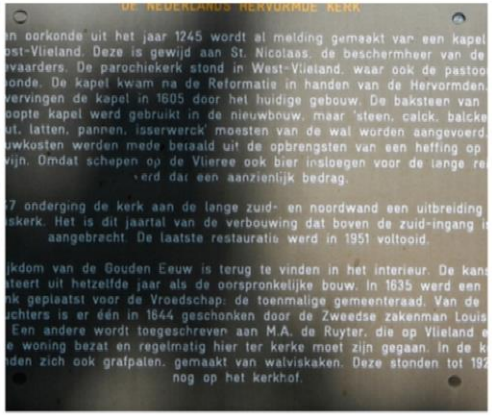

Dagje Vlieland

vrijdag 25 mei 2012

Vandaag een stralende dag voor een wandeling over Vlieland.
Vanaf de vuurtoren hebben we een prachtig overzicht over het eiland, de zee, de zandbanken en Terschelling.
Weer onderweg naar beneden komen we de vuurtorenbaas tegen die alle tijd heeft voor een praatje over het weer, het leven op het eiland en de vuurtoren.

De vuurtoren is volledig geautomatiseerd en onbemand; voor een rondleiding kun je er op vaste tijden terecht. Alle vaarbewegingen in dit gebied worden gecoördineerd vanuit de verkeerscentrale Brandaris op Terschelling.

We zien de koninklijke marechaussee met een rib naar een grote boot varen die voor anker ligt met een paar kleine bijboten; blijkbaar wekt dat toch nieuwsgierigheid op.
In de loop van vrijdagmiddag komen de schepen in grote aantallen de jachthaven binnen; het weekend verwacht de havenmeester een overvolle haven. Een goede reden om te vertrekken, we gaan naar Norderney. Omdat die haven bij laag water meer prut dan water bevat moeten we zorgen dat we om en nabij hoogwater aankomen .
Het plan is om morgenvroeg om 4 uur met de ebstroom mee naar zee te vertrekken. Bij een afstand van 90 mijlen verwachten we dan rond 17 uur aan te komen. Vroeg…..maar plannen kunnen altijd aangepast worden.....toch?
We nemen alvast afscheid van de havenmeester en vertellen onze Duitse buurman dat we om 4 uur willen vertrekken; hij zegt het te begrijpen maar misschien denkt hij wel dat plannen aangepast kunnen worden.....en dat hij gewoon door kan slapen. We zullen zien!

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 29 mei 2012 23:27
Leuke berichten hoor! Leuke schrijfstijl! Corry

Norderney

zaterdag 26 mei 2012

Om 4 uur staat de buurman klaar om los te gooien en terwijl wij er tussenuit varen zegt hij dat er niets mooiers bestaat om na het opnieuw aanleggen weer even het warme bed op te zoeken. Even later spoelen wij met 10 knopen het Stortemelk uit. Van de Brandaris horen we dat de weg vrij is op twee visserskotters na.

De zon schijnt prachtig op te komen maar dat maak ik niet meer mee. Aandachtig de woorden van de buurman heb ik het achteronder weer even opgezocht en laat de navigatie aan de schipper.

Voor de komende uren volgen we stampend en slingerend één rechte koerslijn en om 15.40 uur leggen we aan in de haven van Norderney.
De jachthaven is vol, veel Pinksteren-vierders en veel Nederlanders die hier al een poosje liggen te wachten op de goede wind voor de Oostzee. We moeten dus aanmeren aan de kade op het getijdewater en de speciale honden-hijs-truc toepassen.
Morgen weer snel weg wezen!

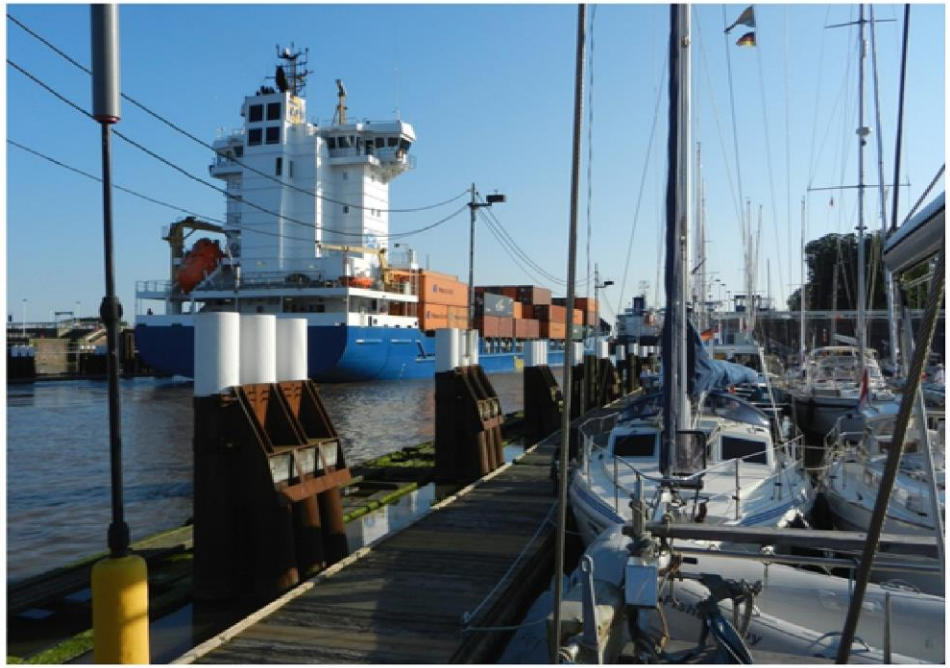

Norderney - Cuxhafen - Brunsbüttel

maandag 28 mei 2012

Vanaf Norderney een “German Bight Crossing zoals het mijns inziens wezen moet; nauwelijks wind, vlakke zee en razend veel stroom mee. Niets anders te doen dan door een verrekijker turen naar de altijd plotseling aanwezige kustwacht, in de wetenschap dat zij ook naar jou zitten te kijken en onderwijl de gegevens van de boot checken om zeker te weten dat je geen snode plannen hebt of ergens op de een of andere zwarte lijst staat. Leve de AIS ! Voorheen moesten ze altijd zo nodig navraag doen via de marifoon of even lekker macho naast je komen varen of met veel uiterlijk vertoon enteren. In dit digitale tijdperk zie je ze niet en hoor je ze niet maar weten ze wel alles van je. Misschien is dat nog wel veel enger.
Voor de monding van de Wezer krijgen we bezoek van 2 bruinvissen. Ze kruisen ons en blijven jammer genoeg niet even om te spelen met de boeggolf. Misschien heeft het zeilschip verderop die mazzel wel.

In Cuxhafen vinden we een plekje aan een langsteiger. We blijken net op tijd binnen. Na ons komt de Pinkster-stroom binnen en wordt er gestapeld. Alle havens langs de Elbe blijken vol met feestvierders en tot diep in de nacht komen er nog mensen binnen op zoek naar een slaapplek.

Vanmorgen even een bezoekje gebracht aan de markt en rond 13 uur met het tij mee naar Brunsbüttel. Met ons bijna de hele vloot uit Cuxhafen. De wind is gedraaid en het gros besluit zeilend de Elbe te veroveren. Lekker windje, zonnetje en stroom mee. Wij kijken elkaar even aan en besluiten dat het de moeite niet loont om al die zeilen uit te trekken en motoren naar de sluis waar we wonder boven wonder bijna meteen in kunnen varen. Vooraan in de sluis en dus als eerste de sluis weer uit waardoor we in staat zijn het beste plekje in de haven van Brunsbüttel te bemachtigen. Aan de steiger naast de ingang van de zeesluis. Op nog geen 2 meter afstand passeren zeeschepen van 165 meter lang. Fascinerend om te zien vanuit je kuip onder het genot van een koel drankje. Ik kan er aan wennen!

Geplaatst door Fisher Buoy op 19:22 1 reacties
29 mei 2012 23:24
Ik zou er ook wel aan kunnen wennen hoor! Fantastisch! lekker genieten! Corry

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 9 juni 2012 14:15
Hee Margriet,
ik lees je stukjes weer met plezier. Altijd ook een beetje jaloers...
En ik mis foto's van de honden!
Nog een fijne tijd!
hartelijke groeten, Cobie Smith

Kielerkanaal en nog een stukje..

Woensdag 30- en donderdag 31 mei 2012

Het was héél erg ons plan een dagje te blijven liggen, maar na een middagje kijken naar de voorbij komende pakjesboten was de lol er eigenlijk wel weer af. De volgende stop werd Rendsburg. Net even voorbij de invaart ligt een kleine haven annex onderhoudshaven en winterstalling met de garantie op verse schone diesel. Na het tanken zijn we gewoon blijven liggen en heeft de wasmachine zijn diensten bewezen. Binnen een paar uur alles weer schoon en droog in de kast. Na een borrel met Nederlandse overwinteraars, de volgende morgen de touwtjes maar weer los voor de laatste kanaaletappe. Ook de sluispassage in Kiel-Holtenau gaat erg snel.

Met mijn verjaardag in zicht, op weg naar het noorden, kon het eigenlijk niet anders dan dat Tiny en Fred ergens in de buurt moesten varen. Dat is al vaker zo geweest. Ook dit keer worden we niet teleurgesteld en krijgen we via de sms door dat ze een stukje verder op de Oostzee zijn. We spreken af elkaar de 31e te zien in Sonderborg. Woensdag maar alvast door en weer een dag de verkeerde kant op, qua wind. We krijgen eenmaal in de Kielerbocht, een straffe 6 Bft. op de kop.

De tocht wordt opgeleukt door de nooit aflatende oefeningen van de Duitse marine voor de Eckenfjorde. Ditmaal een oefening met een oorlogsschip en verschillende straaljagers. De straaljagers voeren schijnaanvallen uit op het oorlogsschip en één leukerd besluit dat wij een interessanter doel zijn. Met pseudo-granaten (hoop ik tenminste) onder aan de vleugels maakt de grapjas een duikvlucht en scheert extreem laag over ons heen. Het horen en zien vergaat je en een enkel ogenblik geloof ik werkelijk dat dit het definitieve einde is en dat je eindelijk gestraft wordt voor het maar steeds ongewild verzeild raken in militaire zee/oefeningen. ;-).

Sonderborg is nog 4 uur stampen voor de boeg maar halverwege kunnen we afbuigen de rivier de Schlei op. Even overleggen via de marifoon en zonder ons nog ergens over te verbazen horen we dat Tiny en Fred ook alvast op weg waren naar Sonderborg, maar op de terugweg zijn naar de Schlei met motorproblemen. De Volvo Penta dealer zit aan die rivier en dat is mooi makkelijk voor de reparatie. Volledig spontaan wordt Sonderborg ingeruild voor Kappeln en gaan we, alsof het de meest normale gang van zaken is, samen mijn verjaardag vieren. Doen we nooit als we allemaal in Nederland zijn, maar komt altijd zo uit onderweg naar Scandinavië.

Kappeln lijkt een leuk plaatsje maar blijkt qua ligplaatsen niet op ons berekend. Allemaal smalle boxen waarbij je de boot via de punt of kont dient te verlaten wat in ons geval min of meer onmogelijk is. We vinden opnieuw prima plekje tussen de schepen van de Bruine Vloot aan een lange kade op korte afstand van het centrum. Stroom en water onder handbereik.

Inmiddels is "morgen" overgegaan in vandaag. Kappeln is inderdaad erg leuk en blijkt voorzien van voldoende bakkerijen om gebak te halen en die lekker samen op te eten. Straks nog even een lekker restaurantje zoeken en dan kan mijn volgende jaar weer beginnen.

Geplaatst door Fisher Buoy op 17:26 2 reacties
30 mei 2012 22.20
Hallo, Hieperdepiep want tijdens het varen gaat Margriet verjaren. Een hele fijne dag die je nog lang heugen mag. Erik Kievit

31 mei 2012 21:22
Gefeliciteerd met je verjaardag!! Martijn

Geplaatst door Hanny op Fisher Buoy op 1 juni 2012 17:3
Hé Margriet en Derk, heb jullie blog gevolgd.Tja de wind zit niet altijd mee, maar lijkt wel dat jullie op koers zitten, toch. Margriet nogmaals gefeliciteerd met je verjaardag, had je gister op facebook al een felicitatie gedaan. Hoop dat jullie nu mooi zeilweer krijgen en een fantastische vakantie verder hebben. Groet Hanny

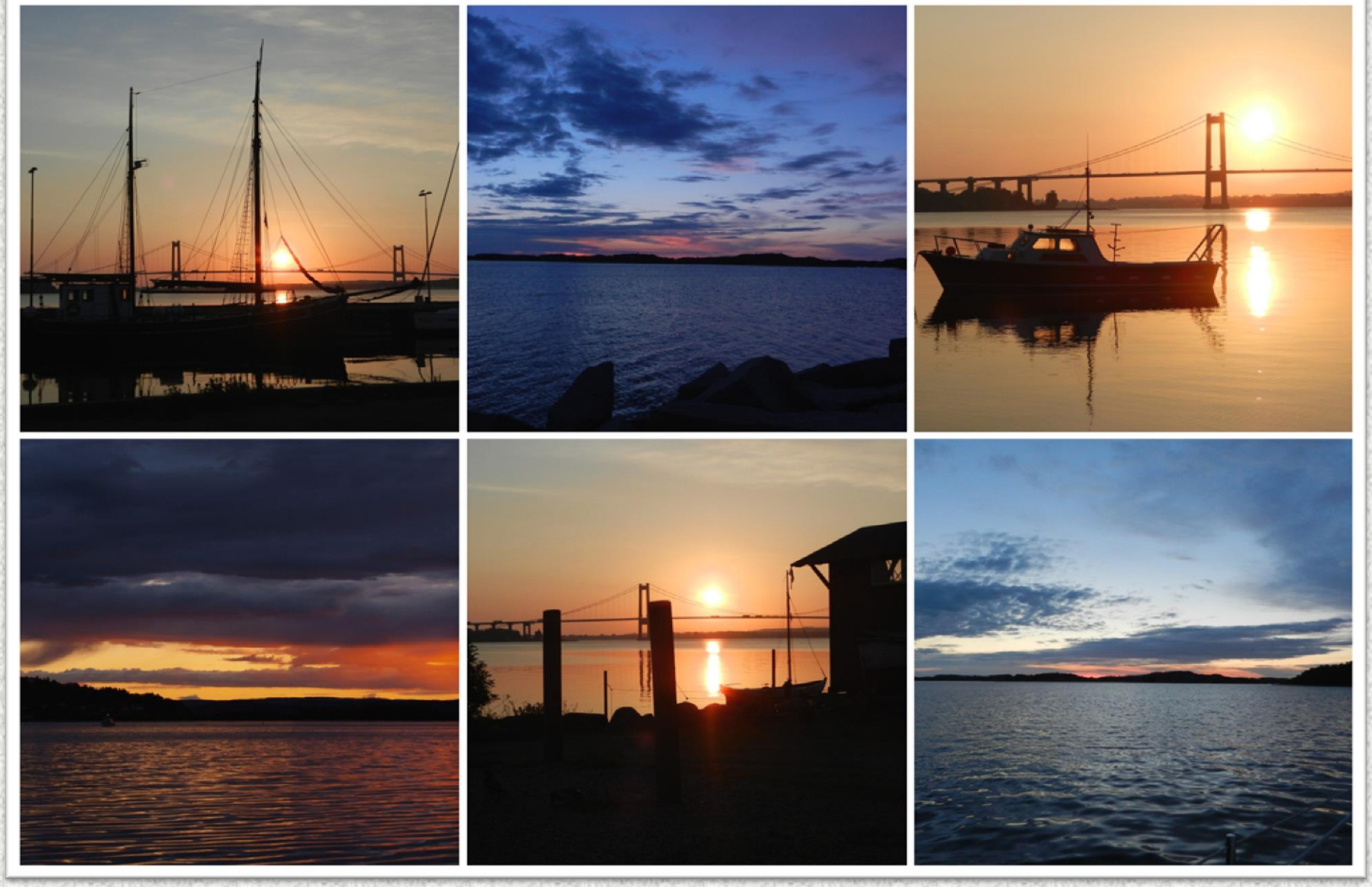

Kappeln - Ârosund

Zondag 3 juni

Met een aantal dagen van 8 Bft. werd Kappeln steeds leuker. Veilig en rustig op de rivier. Maar aan alles komt een einde, en 8 wordt minder. Vandaag zijn we maar weer "en route".

We halen Ârosund en vinden een mooi plekje aan een kopsteiger. De havenmeester is nergens te vinden en lijkt vervangen door een betaalautomaat , De visbar is dicht en de kiosk bij de pont naar het eiland is ook nog niet in bedrijf. Het vaarseizoen voor de Denen is nog niet begonnen en behalve de vaste ligplaatsen met boten zonder aanwezige eigenaren wordt de haven bevolkt door een handvol Duitse en twee Nederlandse schepen. Tis maar voor één nachtje...
De honden vonden wèl een ideaal plaatsje om even de poten te koelen!

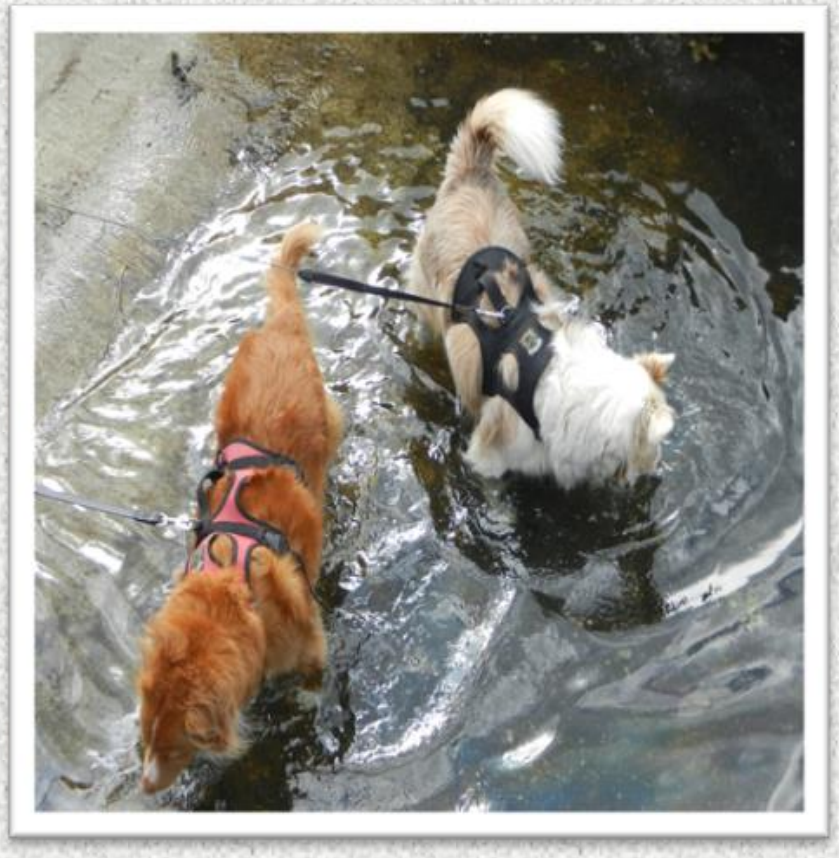

Ensrettet

Middelfart

Maandag 4 - en dinsdag 5 juni 2012

Maandag aangekomen in Middelfart en een paar boodschappen gedaan. Je neemt altijd meer mee dan gepland en dat was maar goed ook want vandaag (dinsdag) blijkt Denemarken gesloten. Volgens de voorbijganger omdat het vaderdag is en volgens de aanplakbiljetten op de officiële gebouwen omdat het de dag is van de Constitutie; een soort Prinsjesdag, maar dan anders.
Het plan voor gisteren was om een stukje verder te komen maar opnieuw zaten we in overtrekkende buien met windkracht 8. Vandaag waait het hier nog lekker door maar woensdag en donderdag wordt het minder en kunnen we weer een stukje. Afgezien van het buiswater zijn we nog niet echt nat geworden. Wat dat betreft niets te klagen. De temperatuur mocht beter! Rond het weekeinde lijkt het opnieuw slechter te worden. We hebben een prima plekje in de oude haven tussen een paar antieke schepen. Op de kop van de haven is een mooie viswinkel en daar hebben we gisteren ruim gebruik van gemaakt. Het centrum is vlak achter de haven maar dáár hebben we dus vandaag even niets aan.

Geplaatst door Fisher Buoy op 17:26 1 reactie

Geplaatst door Yvonne op Fisher Buoy op 5 juni 2012 22:54
Mooi he de Lille Belt. Op naar Samso of Laeso.
Groetjes Ivor en Yvonne

6 juni 2012 21:46
Lieve buurtjes,
Eindelijk kan ik een stukje naar jullie schrijven, ik heb zo zitten modderen. Gisteravond heeft Ivor het eindelijk voor elkaar gekregen, ik kan schrijven hihihiihih. Wat heerlijk om te lezen en de foto s te zien het is of ik Margriet hoor praten. En tuimelaars zien Geweldiggggggg wat een kadootje. Zo mooi..... Nu liefjes een dikke knuffel van ons.

Geef ook even een aai en knuffie aan Scot en Puck van ons .
Yvonne

Middelfart - Grenaa

Woensdag 6 juni 2012

Het weerbeeld is hier alles of niets. Volgens de kaarten slingeren een paar lagedrukgebieden zich om elkaar heen en kan het iedere dag anders uitpakken. De verwachting voor vandaag was 2-3 Bft. en toen we vanmorgen om 5 uur wakker werden, was het volkomen bladstil. Honden uitlaten en dan snel op weg.
Samso was ruim te doen, Ebeltoft ook, Oers lag op de route, maar om wat "wachtdagen" in te lopen werd het een tochtje Grenaa van 70 mijl.

Halverwege kwam er een klein windje bij, maar niet noemenswaardig. Een groot deel van de dag liet de zon zich ook even zien en werd de temperatuur ook even wat aangenamer. Ook werden we verrast met een stukje stroom waardoor we in 9,5 uur een gemiddelde konden halen van een kleine 7,5 knoop.
Ik vertel iedereen die richting Denemarken gaat om heel goed naar het water te kijken in de bocht tussen Middelfart en Frederica. Daar zwemmen tuimelaars!

Ook vandaag waren er weer 4 stuks. Eentje helemaal alleen. Ik kon hem net niet goed op de video krijgen. Eigenlijk was ik net bezig alles op te ruimen toen even buiten de bocht plotseling 3 tuimelaars opdoken. Ik heb een klein stukje film. Die moet eerst nog even bewerkt worden, maar als er wat zIchtbaars op staat, zal ik hem ergens op de blog plaatsen als ik ruimschoots internetsignaal heb.

Tot vandaag aan toe, maken we de meeste stukjes via de mobiele telefoon, de roaming staat uitgeschakeld, maar zetten we heel even aan zodat we voldoende signaal krijgen om de bloginformatie te kunnen plaatsen

Grenaa

Vrijdag 8 –Zondag 10 juni 2012

Grenaa heeft een klein maar leuk centrum. Vanaf de marina ruim 3 kilometer lopend, per fiets of met de bus gemakkelijk te bereiken. De huizen aan de weg naar het centrum zien er allemaal netjes en schoon uit, maar tegelijkertijd soms armoedig met golfplaten in plaats van dakpannen.

In het centrum staat de kerk met daarnaast een museum; de honden gebruiken het watertje bij het museum om af te koelen.

In de marina wordt gevist. De vangst bestaat vooral uit veel kleine vis, soms wel 2 tegelijk, die weer teruggezet worden. Af en toe worden er grotere platvissen gevangen.
Ook wordt de pieterman gevangen.
Pietermannen behoren tot de giftigste dieren van Europa. De eerste rugvin van de pieterman bevat 5 of 6 doornige vinstralen, die in verbinding staan met een gifklier aan de basis van deze vinstralen.
Een Duitser mocht dat ervaren en het gevolg was een opgezette hand.

De kleine pieterman komt voor in de oostelijke Atlantische Oceaan, de Noordzee en de Middellandse Zee. De visjes komen steeds meer voor aan de Belgische en Nederlandse Noordzeekust, onder meer door de opwarming van het zeewater. En nu dus ook in de Oostzee, een aantal jaren geleden kwamen ze niet voor in Denemarken.

De pietermannen graven zich in, in het zand, om daar te wachten tot hun prooi toevallig voorbijkomt. Onnodig te zeggen dat er veel slachtoffers vallen onder de argeloze strandganger die blootsvoets het water in gaat. De prik is pijnlijk maar goed te behandelen met warm water. Het gif bestaat voornamelijk uit eiwitten die snel afbreken bij een temperatuur hoger dan 40 gr. Dat wordt dus een lekker heet voetbadje :-)

Geplaatst door Fisher Buoy op 22:47 2 opmerkingen:

Jacqjani11 juni 2012 10:26
Iew wat een griezels die Pietermannetjes,
uitkijken met de honden dus ook, natuurlijk ook voor jullie zelf.

Jacqjani11 juni 2012 18:31
Zo er komt hier weer een fikse donder bui aanzetten, hoe kan het ook anders het was alweer bijna 2 dagen mooi weer. Hoe is het weer daar? Zo warm dat de honden moeten afkoelen in het water bij het museum? Is Scott alweer van de schrik bekomen en jijzelf?
Ik ga effe alle spullen naar binnen halen en de ramen een beetje dicht aan de windkant, het beidt me ineens weer raar te waaien.
groetjessss Jacq

Scott, de hond met 9 levens. Een verhaaltje tussendoor.....

Zaterdag 9 juni 2012

De dag begon met een zonnetje en omdat we nog niets van Grenaa gezien hadden, moest dat er vandaag maar eens van komen. De aangeven 3 kilometer naar het centrum leek veel langer, maar we hebben het gehaald. Wat rondgekeken in het centrum, wat kleine boodschapjes gedaan, en dan toch maar een stukje met de bus terug :-)
We weten al een tijdje dat Scott erg geïnteresseerd is in water en in kinderen en dat wij op zo'n moment meer een bijproduct zijn. Daarnaast is die rooie doof en dementerend, dus we zijn op alles voorbereid. Helaas niet vandaag.

Terug bij de boot gaan de honden van de lijn en naar binnen. Wij ook, maar worden aangesproken door onze Noorse achterbuurman die graag wat informatie wil hebben over de Nederlandse binnenwateren. Hij stapt op de boot. Op zijn arm zijn zoontje van 3 maanden en voor de boot spelen zijn 2 andere kindjes. Scott ziet zijn kans schoon en is in no time bij de kinderen op de steiger. Zij besteden geen aandacht aan hem en Scott op zijn beurt besteed geen aandacht aan mijn wuiven en wenkend. Hij besluit te gaan doen wat hij zich al een hele dag heeft voorgenomen; hij gaat zwemmen!

Hij verdwijnt achter de zeewering en dribbelt de pier op. De grote rotsblokken naar beneden vormen geen hindernis voor onze lenige Toller; een metertje naar beneden springen kan toch iedere pup? Ook een pup van 10 jaar draait daar zijn poot niet voor om.
Na het afdalen van de derde rots krijgen de zeegolven hem te pakken en sleuren hem mee het water in. Iedere volgende golf werpt hem terug naar tegen de rotsblokken en uiteindelijk komt hij in een nauwe opening terecht tussen twee rotsblokken in. Zelfstandig hier uitkomen is geen optie want iedere golf vult de opening met water en laat hem onder water verdwijnen.

Op een Duitse visser na is de pier helemaal leeg. De man is buiten mijn aanroepafstand. Hulp halen duurt te lang en er zit dus maar een ding op; als een malloot naar beneden, stijf van de adrenaline. Ik ben nog nooit zo snel naar beneden gekomen en hoopte een kans te hebben Scott te grijpen op het moment dat het water zich terugtrok. Die kans was er en aan één oor heb ik hem uit het gat kunnen trekken. Eenmaal weer op de droge rotsen wist Scott zich verder omhoog te werken.

Hij wel..... Ik zat inmiddels onder aan de rotsen; koud, nat, glibberig en vies, bûûûûh, en me af te vragen hoe ik in vredesnaam weer boven moest komen. Inmiddels was de Duitse visser naar me toe gekomen. Met veel kunst en vliegwerk kan ik hem een stuk van de looplijn van Scott toe gooien en hij bleek in staat me zo te helpen een stuk omhoog te komen. Op een zeker moment kon hij mijn schouder grijpen en trok me het laatste stuk de pier op.

"Mensch, was machst Du denn da?" Ik kon weinig meer doen dan op mijn hondje wijzen die zich inmiddels al rollend aan het afdrogen was in het zand alsof hij net een ontspannen zwemtochtje achter de rug had. De vrouw van mijn redder had alles gezien en kwam hard aanhollen en vragen of alles OK was. In het voorbijgaan greep zij ook Scott nog even in de halsband om te voorkomen dat de sukkel opnieuw zou gaan "spazieren".

Heel stoer, wonder boven wonder allebei onbeschadigd, maar wel drijfnat, kwamen we bij de boot terug. Scott heeft de rest van de middag zeewater over gegeven en ligt nu heel diep te slapen en te dromen met zijn hoofd op een kussentje van de bank (Ach ja, wat is het alternatief?) Ik mocht droge kleren aan en heb me maar laten trakteren op een Deense Italiaanse Pizza. Iets anders zat er vandaag niet meer in. Straks een straffe borrel en vooral niet meer denken aan wat er had kunnen gebeuren.

Geplaatst door Fisher Buoy op 20:40

10 opmerkingen:

Jacqjani9 juni 2012 22:13
Jemig wat een rot verhaal, inderdaad maar niet denken aan wat er had kunnen gebeuren, bah. Gelukkig is jullie water actie goed afgelopen en hij zal nu weliets geschrokken zijn en niet weer gaan? Doe maar lekker een borrel en lekker slapen.
Groet Bart & Jacq

Jacqjani9 juni 2012 22:14
Heeee hij doet t ineens!! Nou ja dat is vreemd ik deed niks anders als die andere keren en nu floeps daar staat de reactie.

Anoniem9 juni 2012 22:29
Tjonge... das wel ff heftig... Gelukkig alles goed afgelopen! Maarre, Margriet, hoeveel levens heb jij?? Hopelijk heb jij ook wat op voorraad?! Slaap lekker vannacht, niet eng dromen...
Liefs uit Woerden!
J&L

Fisher Buoy9 juni 2012 22:43
Das nog eens subtiel ! {-)

Anoniem10 juni 2012 22:24
Jezus, ik zat mijn adem in te houden bij het lezen!! Wat een spannende gebeurtenis!! Ik ben blij dat het goed afgelopen is! Je zal je hond zo aan zijn eind zien komen en vervolgens zal je je partner ook zo zien verongelukken! Gatsie!! Kijken jullie wel goed uit?!! Goed terugkomen hoor!!
Corry <3

Anoniem12 juni 2012 14:08
Deze blog is genomineerd voor de Fisher Buoy Trofee!
Heldhaftige toestanden en een zeer vaardig schrijfster :-)
Jullie zijn toppers!
Lianne

Anoniem12 juni 2012 20:09
Misschien moet je Scott toch maar een zwemvestje gaan geven! Gekke hond.
Blij dat alles ok is.

KUS!!!

Anoniem12 juni 2012 20:10
Ow ja, en dat was dus van mij! Kus, Violette

Yvonne12 juni 2012 20:47
Lieve Derk en Margriet en hondenbeesten, wat een verhaal zeg Gevaarlijk, Spannend, toch ook wel een beetje lachwekkend, en heeeeeeeel mooi geschreven Margriet. Het was of ik er bij was, wat een stoute hond hihihiih hij doet wat hij zelf wil die schurk. En kijk die boef lekker liggen samen met Puck . Maar verdikkeme je had zelf ook wel door een golf gepakt kunnen worden. Je moet wel voorzichtig zijn hoor. We missen jullie zo al heel erg, Zondag vooral het was hier mooi weer en we hebben buiten zitten eten en koffie drinken. Toen hebben we het over jullie gehad dat het eigenlijk zo wel al lang genoeg was dat jullie weg zijn. Het is stil en ongezellig naast ons. Dus doe kalm aan. Dikke kus van ons.

Naar Zweden

Maandag 11 juni 2011

Het weer ziet er beter uit wat de windverwachtingen betreft, dus maken we vandaag de oversteek naar Varberg in Zweden. Varberg is een aankomstplaats van de Stena Line, dus gaan we er van uit dat daar dan wel een douanepost zal zijn om de honden in te klaren. Niet is minder waar, misschien zijn ze er wel, maar dan hebben wij ze niet gevonden.

Voorafgaand aan de reis, zag ik het helemaal niet zitten om het Skagerrak over te steken. Indachtig de ellende in de Jammerbocht van een paar jaar geleden, zijn we overeengekomen dit maal langs de kust omhoog te kruipen. Een oversteekje Kattegat van 60 mijlen zou moeten kunnen. Een rechte lijn naar Varberg is niet meer mogelijk vanuit Grenaa want de Denen bouwen daar een offshore windmolenpark van 88 km2. Je moet dus even een stukje omvaren en we nemen de route onder Anholt door.

Maar potjandorie; nauwelijks wind, maar toch gingen we weer als jandoedel over de golven. Blijkbaar moet ook het Kattegat uit mijn balboekje. Het weer werkt ook niet mee, met een miezerige grauwe lucht ziet het er anders uit dan met een zonnetje en kan je misschien ook meer hebben.

Uiteindelijk na het aanleggen maar eerst even een illegaal rondje maken met de mannen om af te tappen, want stel je voor dat je een dienstklopper treft die zich persoonlijk wil overtuigen dat alles in orde is en eist dat de honden aan boord blijven totdat hij langs geweest is. Ga dat de heren dan maar eens uitleggen!

Daarna nemen we telefonisch contact op met de servicenummer van de Zweedse Douane. Helaas; die zijn op maandag gesloten.
We kunnen wel doorgeschakeld worden naar een operator. De man spreekt Engels en na onze uitleg vraagt hij of de honden geënt zijn tegen rabiës, of ze een chip hebben en of ze ontwormt zijn binnen 10 dagen voor binnenkomst in Zweden. We antwoorden bevestigend. Hij vraagt nog even naar onze scheepsnaam. Hij krijgt de naam niet opgeschreven en vraagt om een langzame spelling; Foxtrot.....India.....Sierra.....
Halverwege raken we de draad kwijt en beginnen opnieuw met spellen. De operator sluit vervolgens af met : "have a nice holiday".
Mooi, twee honden telefonisch ingeklaard en we kunnen zonder problemen de rest van de tijd in Zweden en Noorwegen bivakkeren zonder dat we beducht hoeven te zijn voor lastige vragen van de Scandinavisch overheden. Deze hobbel is genomen.

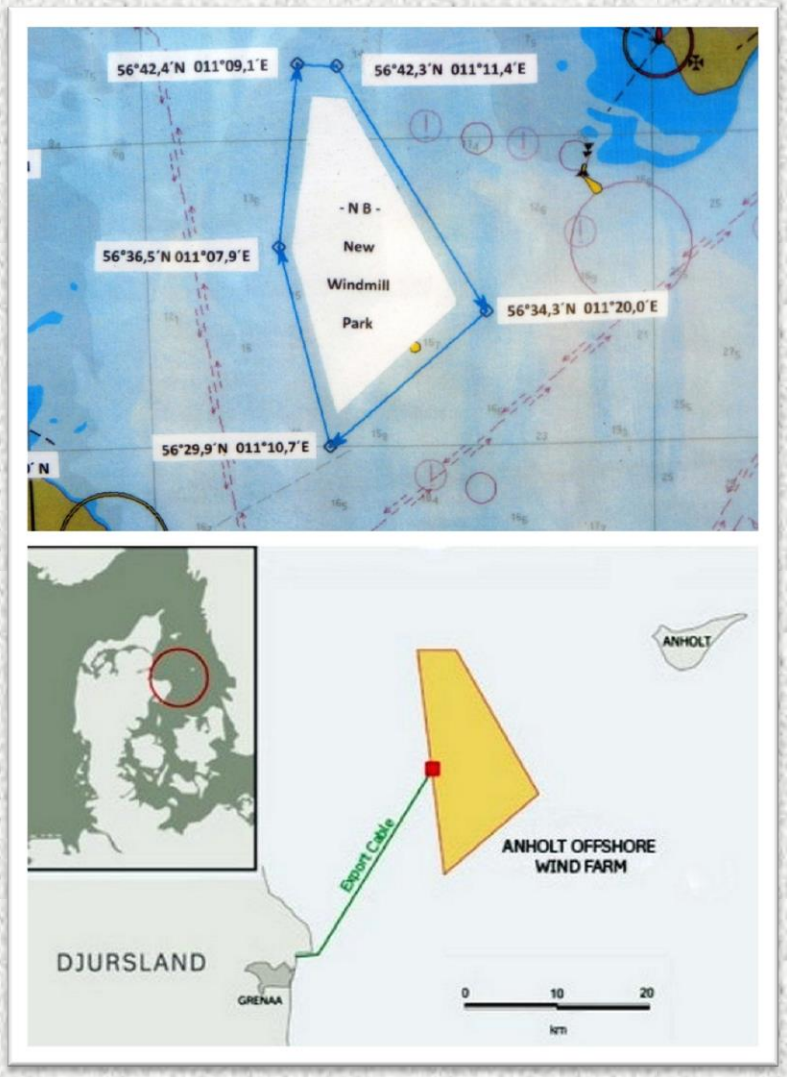

Geplaatst door Yvonne op Fisher Buoy op 12 juni 2012 20:54

Lieve Derk en Margriet,
Zo zie je maar dat we niet meer zonder onze mobieltjes kunnen, zelf je honden kan je inklaren met de telefoon hahahhaha hoe mooi kan het zijn. En lekker ,je hoeft niet meer om je heen te kijken of je iemand ziet die er wat van kan zeggen. Het is heerlijk om je verhalen te lezen en we volgen jullie op de computer, te leuk.
Veel liefs van ons

Stena Line

BADHUSPLATSEN

Varberg naar Gotenburg

Dinsdag 12 juni 2012

Vestingstad Varburg is een bekend Kurort van Zweden. Je kunt er kuren in warme baden en in koude. We hebben te weinig tijd om ze uit te proberen. Dat is iets als je echt helemaal verwaaid ligt.
Aan de havenboulevard staat een super de luxe Hogeschool.
Aan de andere kant van de haven is, direct naast de boot de steiger van de veerboot. Heel dichtbij kun je de aankomst en het vertrek volgen. Het is een leuk plaatsje met een leuke haven, maar na een nachtje hebben we het wel gezien. Het weer voor de komende dagen kan weer alle kanten op.
Ieder dag zijn de voorspellingen voor de komende dagen gewijzigd en niet altijd ten goede. Over een dag of twee (?) komt er weer harde wind en veel regen. Weg hier, en op weg naar Gotenburg.

Na twee derde van de reis over zee, beginnen hier de Scheren en kun je tussen de rotsen en eilandjes door. Sommige rotseilanden zijn bewoond en sommige zijn door zeevogels in beslag genomen en worden een deel van het jaar beschouwd als natuurreservaat . Veel Zweden bezitten op deze scheren een vakantiehuis. Er is natuurlijk wel verschil tussen de vakantiehuisjes. De ene luxe en uitgebreid en de andere heel erg basic. We hadden hier weer een “close encounter” met een paar bruinvissen. Foto’s van de kudde maken is onmogelijk. Als je ze ziet en naar je fototoestel grijpt zijn ze al weer weg. Zelfs als ze besluiten een stukje mee te zwemmen in de boeggolf is het lastig fotograferen.
De kleuren hier zijn erg afhankelijk van de zon. Als de zon op het water schijnt is het heel erg blauw; en als er een wolk voor schuift wordt het water een soort grijs. Klinkt natuurlijk net als in Nederland, maar het is toch heel anders; veel intenser. Foto’s zijn soms heel erg verschillend van kleur, zelfs als ze direct na elkaar genomen worden. Soms lijkt het haast of er een kleurfilter voor de lens gehouden wordt.

Vlak voor we de haven “Lilla Bommen” invaren, midden in het centrum ven Gotenburg, zien we de coaster Tuna van Mark op de AIS verschijnen. Hij was 5 mijl van ons verwijderd en zou vlak langs varen op de rivier. We wisten al dat hij in de buurt was en we hoopten hem ergens tegen te komen, maar dit was ongepland en onverwacht.

Via marifoon en SMS leek het niet mogelijk om contact te krijgen, we kregen geen antwoord. Moet voor voorbijgangers een vreemd gezicht geweest zijn; twee Hollanders die een haven binnenvaren, de boot aan de kant gooien en dan als tijdverdrijf naar een Nederlandse Kustvaarder gaan staan zwaaien. Maar Mark had ons ook gezien en diezelfde voorbijgangers zagen vervolgens twee andere Nederlanders die elkaar stonden te fotograferen; rare jongens, die Hollanders..

De jachthaven ligt zoals gezegd midden in het centrum van Gotenburg en pal tegenover een van de grootste warenhuizen van Europa. Maar liefst 7 verdiepingen lol. Onnodig te zeggen dat we morgen hier blijven liggen en dat ik mijn tijdverdrijf voor morgen al heb gevonden.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 13 juni 2012 13:22

Ik zie dat het nu wel is gelukt.wel een leuke reis he tussen al die eilandjes en stenen.bram voer ook altijd graag door de stokholmerscheren vroeger.Het is mij ook nooit gelukt om foto's temaken van bruinvissen ze werden nooit echt duidelijk zichtbaar en de rolletjes en t ontwikkelen was toen nog duur! Het is hier bewolkt en af en toe zon in tegenstelling met de rest van nederland.wij gaan zo niet met de boot weg en de tuin thuis is ook mooi en om dan binnen meten zitten voor de regen kan evt. beter in huis meer ruimte! heel veel lieve groeten Brasie

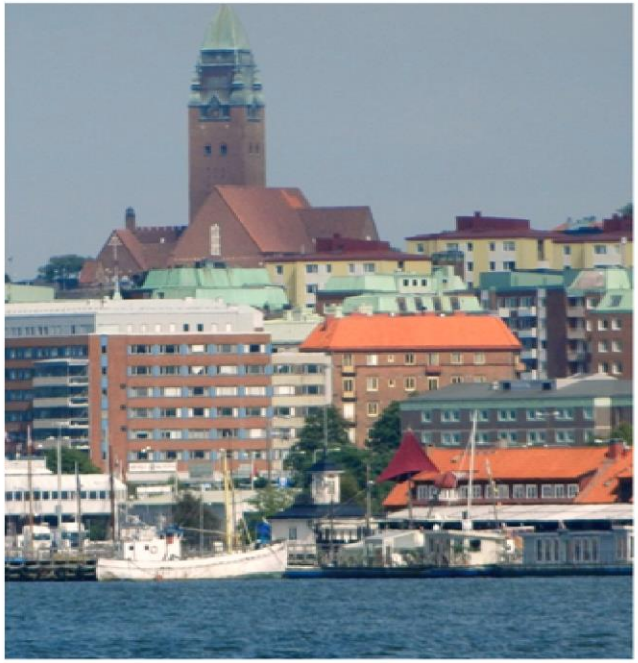

SEB
VINGE
3
McDonald's

pwc

Gotenburg

Woensdag 13 juni 2012

Niks leuk tijdverdrijf in het winkelcentrum. De dag begon met een bezoekje aan de tandarts. Lijkt haast een afwijking; zodra ik één voet over de grens zet breekt er iets af. Zo ook deze keer. Een aardige receptioniste in een hotel heeft een uitdraai gemaakt van alle tandartsen in het centrum. Bij de eerste kon ik terecht en is alles weer netjes aan elkaar gezet.

Toch maar even het winkelcentrum gescand en vraagtekens gezet bij de kwalificatie "grootste van Europa". Na het doen van de verse boodschappen was de dag grotendeels voorbij. Een ontmoeting met onze Duitse buurman leerde ons dat vanavond weer voetballen is. De weddenschap is dat als de Duitsers winnen zij ons biertjes komen brengen en als de Nederlanders winnen wij de biertjes naar hen brengen. Ik dacht eerst dat het andersom was. Afijn, doet er niet toe. Gedronken gaat er worden!

Op dit moment zitten we met kromme tenen naar de Zweedse televisie te kijken. De commentator klinkt als in de Muppetshow maar dat is voorlopig het enige waar nog om te lachen valt.

Inmiddels is het voorbij, wachten we op het bier, krijgen we een slapeloze nacht van de Duitse voetballer Schweinsteiger, en horen we via de sms dat de f-jes uit Spaarndam beter geschikt zijn voor Oranje. Die spelen tenminste samen !

Marstrand

Donderdag 14 juni 2012

Rond 11:30 uur maken we los en laten Gotenburg achter ons. Het is nog steeds rustig in de havens, de vakanties beginnen volgende week en daarna zal het wel wat drukker worden. Overigens zijn er veel jachthavens die particulier zijn, niet toegankelijk en niet zichtbaar op de kaart.

We varen tussen en om de rotsen heen en in de luwte daarvan zetten we koers naar Marstrand. Marstrand is het mekka van de zeilers in dit gebied, zoals Cowes dat is in Zuid Engeland. Nog ruim voldoende plaatsen; hoe anders dan 5 jaar geleden toen we hier in juli waren en echt moesten zoeken naar een ligplaats. De eerste snel varende Zweden komen we ook weer tegen; in Nederland ondenkbaar zonder rotte tomaten en eieren achter je aan te krijgen, maar hier heel gebruikelijk en we hebben er maar rekening mee te houden.

Het weer is minder dan gisteren, weinig zon en koud, maar het blijft droog.
In de buurt van Marstrand varen we door een smal en kunstmatig vaarwater, waar tegenliggers niet of nauwelijks wijken.
Na het aanmeren kijken we rond op het eiland en genieten van het uitzicht, het begint nu echt het Scandinavië te worden wat we zo mooi vinden.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 19 juni 2012 07:30

Ja wat verschrikkelijk die snel varende Zweden in hun eigen land! Nee dan in Nederland! Rotte eieren tomaten perfect! Mag ik dat dan ook doen als snelle motorboot vaarder, naar al die stoere zeilers, die geen of nauwelijks enige kennis van de regels hebben? Ik kan jullie verzekeren, dat ik geen eieren genoeg kan kopen zelfs geen verrotte!
En jullie rijden natuurlijk ongeveer 7 knopen per uur in jullie auto op de snelweg en houden een onderlinge afstand van een km of zo?

Roel Jansen
Bayliner 340 Te Rapunga snelle motor cruiser.
2 Mercruiser 5.0 liter V8 motoren elk 260 HP
Benzine tank inhoud 660 liter.
Top 65 km. Kruissnelheid 45-48 km. per uur.

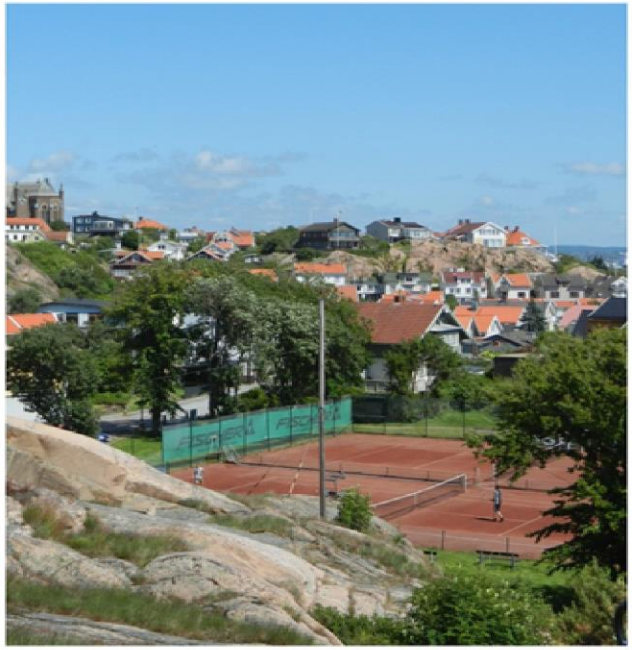
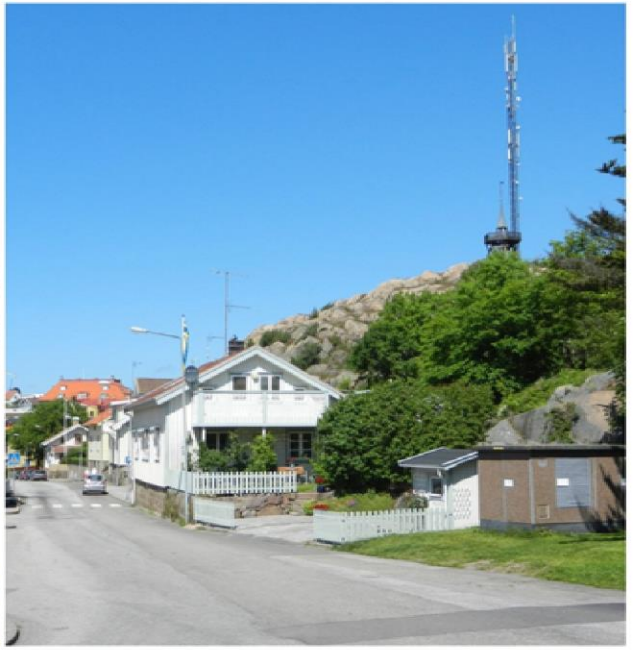

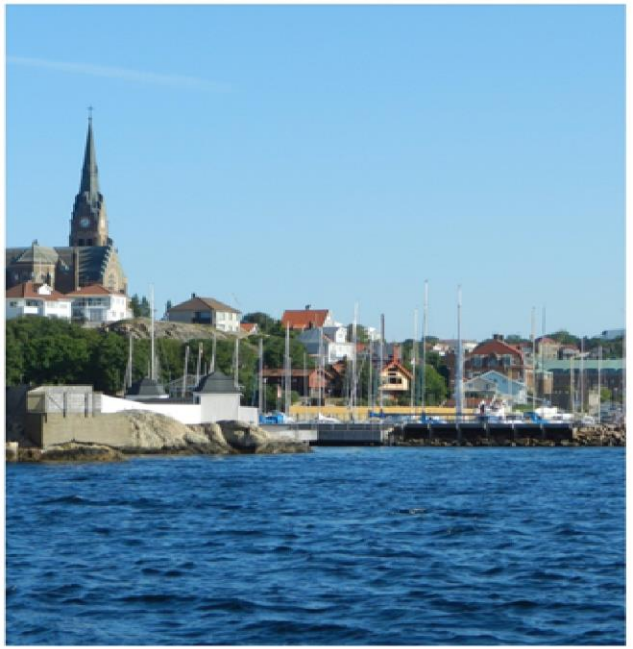

Lysekil

Vrijdag 15 – Dinsdag 19 juni 2012

Een weekeindje in Lysekil. Via sms en Marine Traffic (als we internet hebben) wisten we dat Mark met de Tuna in de buurt was. De Zweden hadden dit weekeinde geen haast om te laden en hij had zomaar een weekeindje vrij. Samen hebben we de wereldstad (:-)) Lysekil onveilig gemaakt, lekker gegeten en een uitgebreide rondleiding gehad door de Tuna. Meestal zie je de grote schepen op zee aan je voorbij trekken, maar nu mochten we eens binnen kijken.
Vandaag zouden wij weer verder richting Noorwegen maar toen we vanmorgen naar buiten keken, hadden we gelijk geen zin meer. Met de wind valt het mee, maar de regenbuien geven alles een somber aangezicht. De visserijhaven hier is niet uitgerust met openbaar internet, maar de bibliotheek blijkt dichtbij. Naar mate we hoger komen in Zweden, worden de haventjes kleiner en simpeler uitgerust en bestaat de vanzelfsprekendheid van internet niet meer. Gelukkig biedt iedere bibliotheek de mogelijkheid om hiervan gebruik te maken. Zodra we in Noorwegen zijn gaan we eens op zoek naar een telefoonkaart met internet. Eigenlijk vind ik dat we nu wel weer wat beter weer verdiend hebben. Over een paar dagen wordt hier midzomer gevierd, maar voorlopig is de zomer hier nog ver te zoeken. Lysekil is een zomerplaats met tijdens de zomer alle voorzieningen die je je maar kunt wensen. 's Winters is er niet zoveel te doen. Dan wordt er alleen maar vis gevangen. Om 6 uur in de ochtend vertrekken de vissers uit de haven om in de loop van de avond terug te keren met hun vangst. Op dit moment voornamelijk kleine kreeften. Die worden gesorteerd, afgewogen en in bakken met ijs klaargezet om later in de nacht opgehaald te worden. Het transport gaat naar de visafslag van Gothenborg waar de vis verkocht wordt.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 19 juni 2012 08:47

Tsja, Scandinavische landen en mooi weer. Ze zeggen dat het daar vaak mooier is dan hier. Nou is het hier ook wel bar slecht dus het is mogelijk. Als je nou maar gewoon volhoudt dat het in het noorden vaak mooi weer is dan wordt het misschien wel een self-fulfilling prophecy. Hoop doet leven. Maar ja, in mijn herinnering is zweden en regen een 2 eenheid.

Noorwegen is vast veeeeeel beter.

Hoi, Erik K

5

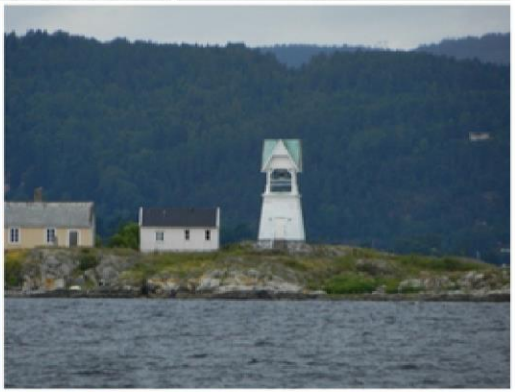

Lysekil - Strömstad - Magero

Woensdag 20 –Donderdag 21 Juni 2012

Breaking News: Twee dagen zon achter elkaar. Gisteren was het ondanks de zon koud tussen de rotseilanden. Vandaag is de wind wat afgenomen en zijn we van Strömstad overgestoken naar Noorwegen. Geen omwegen en sluiproutes achter de rotsen langs, maar in één vloeiende lijn naar Magero (met een schuin streepje door de O :-)).
Magero is het eiland waar Dieter zijn boot heeft liggen en vanaf het achterdek kijken wij nu naar de Fisherlady die braaf tussen de palen ligt te wachten tot haar eigenaar morgen komt.
In de zon, uit de wind. Nog even genieten voordat de verwachte buien morgen losbarsten. Morgen zijn hier de Midsommer-feesten; voor de Zweden en Noren ongeveer net zo serieus als de Kerstdagen. Het vooruitzicht van een verregende Midsommer maakt de aanwezigen niet echt vrolijk.
Een dagje regen, maar wel met de beschikking over internet geeft ons mooi de gelegenheid de foto's uit te zoeken en de bijbehorende verhalen te plaatsen.
Morgen dus verder; nu nog even lekker in de zon!

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 22 juni 2012 00:01
Fijn te lezen dat het goed gaat, het weer mag wel wat beter niet? Hier is het ook niet veel beter. Met de logé gaat het prima, heeft een fris bad gehad en ze vond het heerlijk!
Nu jullie een goede reis en veel plezier, blijf jullie volgen.
groetjes, Nettie en Bep [logeetje]

Geplaatst door Liesbeth op Fisher Buoy op 21 juni 2012 21:32
leuk te lezen. goed je even te 'spreken' ook al is het dan maar via facebook. goede reis verder!

Geplaatst door Erik op Fisher Buoy op 21 juni 2012 17:44
Hallo Margriet,

Nu pas zie ik hoeveel eilandjes er daar wel liggen zeg.
Indrukwekkend !
Veelplezier en goede vaart,

Erik Haafkens

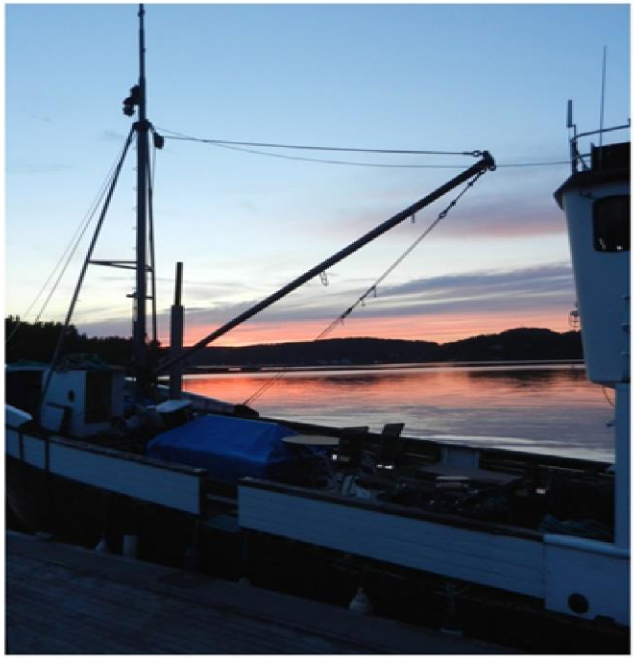

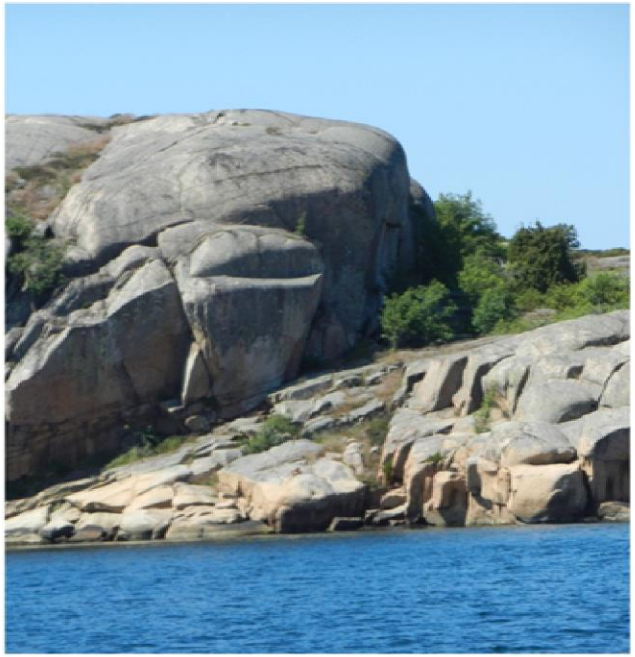

Van Lysekil naar Magero; Nu het verhaal met foto's

Woensdag 20-Donderdag 21 juni 2012

Woensdag vertrekken we om 8 uur naar Strömstad, een afstand van 54 nm. Tussen de stenen door zoeken we onze weg naar het noorden, steeds meer stenen en de dieptemeter gaat de 70 m voorbij; we komen in ander vaarwater met soms nauwe doorgangen. De stroom is ongeveer 1 knoop en soms mee en soms tegen. De Zweden die we tegenkomen hebben zich gekleed in dikke pakken, handschoenen en muts omdat het ondanks het zonnetje toch erg koud is. Lang leve ons huisje, waar we lekker beschut kunnen zitten. De wind neemt in de loop van de morgen af maar de golven nemen wat meer tijd om tot rust te komen. Zelfs Puck krijgt de moed om buiten te gaan kijken. Op de rotsen zien we veel zomerhuizen, wat een mazzel hebben ze hier, heien is niet nodig, gewoon een grote rots voor het huis en een kleinere voor de schuur en bouwen maar.

Opeens zien we links van ons een wel heel aparte rots; het beweegt... Even beter kijken en er blijkt een zeehond op te bivakkeren.
Even later worden we ingelopen door een reddingsboot en boven ons hoofd verschijnt een helikopter. Dat was of een begin-van-het seizoen-oefening óf er moest aan het begin van de vakantie al actie worden ondernomen. Dat de vakantie gaat beginnen is duidelijk; we zien veel boten zonder zeilen varen op weg naar de zomerligplaats. Veel Noren zijn al op weg naar Denemarken en Zweden. In Strömstad vinden we een mooi plekje aan de steiger, naast de veerboot. We hebben de tijd om nog even de stad in te gaan, het is fantastisch mooi weer. In de plaatselijke Systembolaget, de door de overheid geregelde slijterij, doen de Noren hun drankinkopen voor het komende zomerseizoen.

De volgende morgen om 8 uur varen we naar een haven in de buurt waar we kunnen tanken, voordat we oversteken naar Noorwegen. Ons bent Hollanders en als het hier goedkoper is dan daar, kopen we het dus hier.
Daarna koers je richting Noorwegen en steken we het begin van de Oslofjord over. Prachtig weer, hier en daar en visser en een paar vrachtschepen. We strijken de Zweedse gastenvlag en hijsen de Noorse.

Dan zien we de Noorse kust opdoemen en ja, we wisten het al, daar liggen ook stenen! Tussen de stenen door varen we om het eiland Magero heen naar de Mågerø Marina waar we beschut kunnen liggen. De weersverwachting begint te lijken op die in Nederland en daar houden we dan maar rekening mee.

Magero heeft veel zomerhuizen, waaronder van de Noorse Koninklijke familie. Een van de boten zien we in de marina afmeren, kapitein met 3 dienstplichtige soldaten als bemanning. Het is een Royal dagboot, maar de bemanning heeft slaapplaatsen en is permanent aan boord. Ze liggen te wachten op instructies, de midzomerfeesten zijn misschien een reden om te varen. Ze maken 50 vaardagen per jaar en de rest van de tijd is het wachten en onderhoud doen. We maken de kapitein een compliment met de mooiste baan van Noorwegen en hij straalt

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 23 juni 2012 17:09

Lieve Derk en Margriet en hondebeesten, nog maar weer eens proberen of het wil lukken. Ik heb inmiddels al veel stukjes geschreven maar ze komen niet bij jullie aan. Lastig maar we blijven proberen. Jan heeft vandaag weer twee ramen gemaakt, het is erg mooi geworden. Het achterschip is nu klaar, op het afschilderen na. Maar alles staat in de grondverf en kid en plamuur. Hij heeft hard gewerkt. Bart en Jacq liggen op jullie plekje, gezellig hoor mn vriendinnetje naast me. Ze gaan vanavond of morgen hier weg lekker op vakantie. Jou foto s zijn prachtig en je verhalen ook . We krijgen er echt heeeeeeeeeeeel erg zin in . Heerlijk. Nou liefjes een dikke knuffel van ons en tot schrijfs.

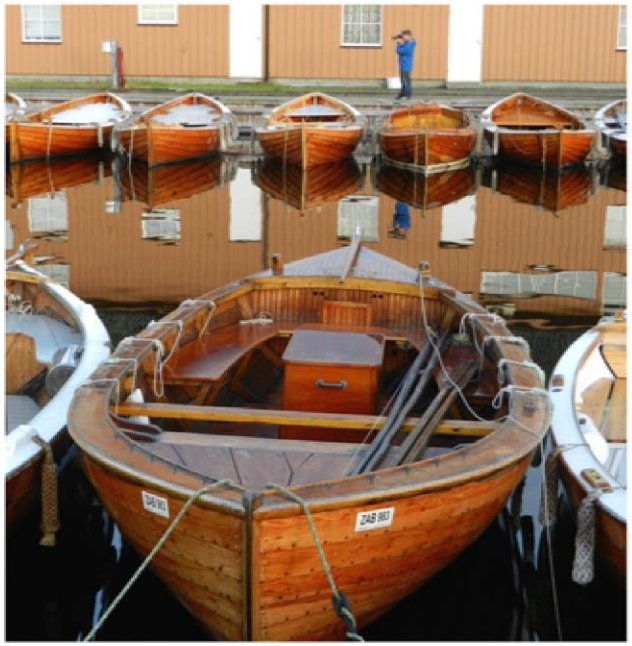

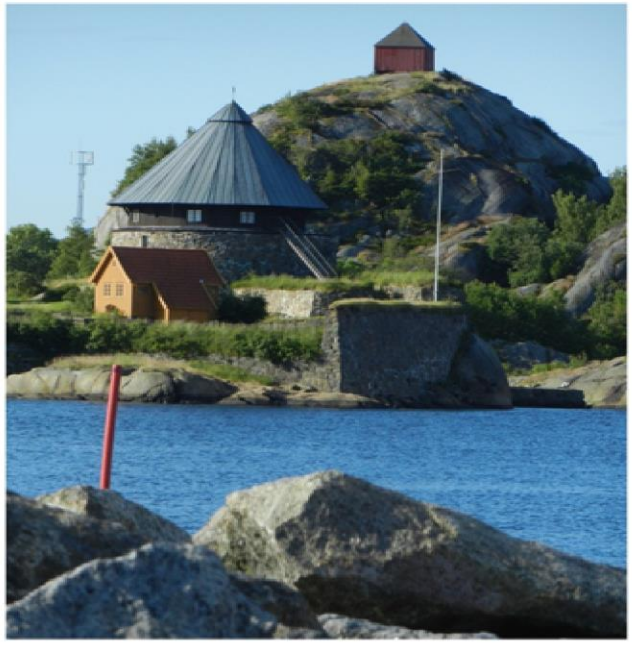

STORMBULL

Magero, Stavern

Vrijdag 22 – Zaterdag 23 – Zondag 24 Juni 2012

De eigenaar van de jachthaven heeft ons uitgebreid rondgeleid, zijn museum en galerie laten zien en de historie van de werf verteld. Ooit gekocht door zijn vader met een functie als scheepswerf; nu een jachthaven met de basisvoorzieningen en een wachtlijst van mensen die hun boot hier willen neerleggen.
Het aantal boten in Noorwegen is enorm, overal waar het water via een strandje of rots mogelijkheden biedt zijn boten vastgebonden, in afwachting van de mooie zomer die gaat komen.

We leren hier Hanko en Manon kennen, een Nederlands stel dat al lang in Noorwegen woont en werkt. Ze rijden met ons naar de supermarkt om brood te halen en wijzen de geldautomaat waar we ons kunnen voorzien van het nodige Noorse geld.

De regen heeft inmiddels het zout op de boot weggespoeld, dus wat dat betreft kan de zon gaan schijnen. Het is echt Nederlands weer hier, geen winter, geen zomer en nat.

Zaterdag vieren de Noren de Midsummerfeesten, maar ze noemen het St. John en Bonfire.
Maar nergens zijn bonfire vuren te zien; nat hout is lastig om aan te steken.

We hebben zaterdagavond gegeten en geslapen bij Dieter en Karin in hun zomerhuis op het eiland, erg gezellig. De bedoeling was met Fisherlady een rondje eiland te varen om naar de vuren te kijken, maar het weer was hier niet helemaal fijn voor.

Vandaag, zondag, is het tijd om verder te gaan en het weer lijkt mee te werken, de wind neemt af. Zolang we achter de rotsen varen is het prima, maar af en toe moeten we open stukken oversteken en dan zorgen de golven voor een gratis en uitbundig vermaak waarvoor je op de kermis moet betalen. Er komen spullen van hun plaats die al jaren niet bewogen hebben! Steeds meer middelen om alles en iedereen zeevast te zetten worden ingezet.
Naarmate we vorderen worden de stukken over open zee langer en dat zal zo blijven tot we bij Stavanger zijn.

We vertrekken en gaan naar Stavern. Het is droog maar bewolkt als we vertrekken, maar krijgen onderweg toch nog even een buitje.
Stavern is de plaats waar vandaan we 5 jaar geleden met schitterend weer vertrokken naar Denemarken om er met noodweer aan te komen. We doen hier snel de noodzakelijk boodschappen en verbazen ons over het tempo waarmee dreigende wolken over ons heen drijven.
Wat opvalt zijn de enorme afstanden, Noorwegen is een heel lang uitgerekt land. Als je het land op de kaart omklapt, reikt het tot aan Italië. Over afstanden gesproken!

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 26 juni 2012 21:27
Je hebt nog een best end te gaan naar de stavanger fjord! we hebben je kunnen volgen tot ca. 20 ml dw. v. Soroer toen was de informatie uit de lucht en bleven jullie stil, maar je zult wel in een of andere haven of een steiger aangemeerd liggen voor de nacht. vandaag is het hier redelijk weer maar morgen komt er weer een bui!! en zo gaat het maar steeds door. wel gaat de temp omhoog . als alles doorgaat gaan wij over een week varen!! moet het wel mooi weer zijn!!! groeten brasie.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 26 juni 2012 17:14
Lees geregeld jullie prachtig reisverslag maar weet niet of reacties van ons jullie wel bereiken.
Hopelijk hebben jullie wat beter weer als hier in kikkerland.
Veel plezier en goede vaart.
Groet van Anneke en Ruud

Geplaatst door Crew Dutch Lady op Fisher Buoy op 25 juni 2012 23:46
Hallo crew Fisher Buoy, wat een leuke verhalen schrijven jullie. Een aantal dingen zien we gewoon voor ons. Zo te lezen is Noorwegen bijzonder mooi. Wellicht een toekomstige bestemming voor ons. Nu is voor ons het noordelijkste punt bereikt in Strömstad. Behouden vaart verder en we hopen dat het mooie weer komt, we zijn er klaar voor. Hartelijke groeten van ons.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 25 juni 2012 21:55
Jammer dat het weer niet beter is, maar de wolken zien er op de foto toch wel spectaculair uit ;-), Geniet! Kus, Violette

Naar Arendal

Maandag 25 juni 2012

Vanmorgen om 8:30 uur vertrekken we, het is een zonnige dag met nauwelijks wind, dus motoren en we hebben het grootse deel van de dag de stroom mee.
De zee deining is behoorlijk, nog van het slechte weer aan de westkant, waar gisteren waarschuwingen uit gingen voor windkracht 9.
Waar het kan kruipen we tussen de rotsen, maar we moeten een behoorlijk stuk open zee overbruggen. Vanaf zee zien we een paar donkere wolken boven land “leeglopen”, een prachtig gezicht!
Bij Risor blijkt dat de AIS signalen niet meer op internet te zien zijn; we zijn dus niet gezonken ;-)
Het stuk Zuid Noorwegen waar we langs varen wordt wel de “goudkust” genoemd, prachtige huizen, met steigers en boten.

Als het dieptealarm ineens begint te piepen schrikken we wel even en wachten op een klap…….die niet komt. Het is 65 meter diep en tot 3 keer toe geeft de dieptemeter minder dan 2 meter aan. Vast een zeehond die ons wil laten schrikken, maar die laat zich niet zien.
Rond 16:00 uur maken we vast voor het gemeentehuis van Arendal. Vanuit de kuip kijken we richting de eilanden Hisoy en Tromoy. Er begint daar vandaag een rockfestival en alles wat kan varen gaat die kant op, zodat het in de haven lekker rustig is.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 27 juni 2012 11:36
klopt ik schreef het gisteren al daar waren helemaal geen schepen te zien. Wellicht een slechte buurt!!! mooi is het daar he. Op de satelliet kunnen we prachtig de haven bekijken. geniet ervan xxxxS.

Van Arendal naar Grimstad

Woensdag 27 juni 2012

Gisteren hebben we een lekker dagje rondgekeken in Arendal. De modetip voor de dames deze zomer is een ultra korte broek met daaronder kniehoge rubberen laarzen! Ik ben ze in Nederland nog niet tegen gekomen maar dat heeft wellicht te maken met het feit dat wij weg waren voordat de zon doorbrak?

Zoals geschreven is op dit moment op het eiland naast Arendal het Hove-rock festival. Het Hove festival is ook het enige rockfestival waar je kunt aanmeren en luisteren vanaf je eigen boot. We hebben dan ook veel boten die kant op zien gaan. De tellingen van het aantal mensen die dit festival bezoekt ligt rond 30.000. Volgens de havenmeester zouden we de opstelling van de festiviteiten aan onze linkerhand kunnen zien als we de fjord uit zouden varen. Wij waren dus best wel benieuwd en we zouden er langs komen op weg naar onze volgende bestemming. We zijn er langs gekomen, maar hebben niets gezien en niets gehoord. De attractie voor gisteren was SnoopDog; een beetje verlaat omdat hij volgende de Telegraaf gearresteerd zou zijn op het vliegveld van Kristiansand omdat hij in het bezit was van wiet. Na het betalen van de boete mocht hij alsnog weg, dus hij moet op dat stuk rots geweest zijn.... Ik vraag me echt af waar die 30.000 mensen gebleven zijn? In de hele omgeving hebben we overigens geen bewaking en geen politie gezien. Alleen maar mensen die met de veerpont of met eigen boot naar de rots gingen.

Naar Grimstad was een stukje van 11 mijl, een klein stukje varen maar. Om de baai van Grimstad in te varen moet je de boot met vaste hand een smalle sloot met rotsen, boeien en prikken doorsturen. Iets te ver naar de kant betekent onherroepelijk een aanvaring met een rotsblok onder water. We zijn er doorheen gekomen met behulp van 2 plotters met vaarlijnen, een vinger op de waterkaart en klotsende oksels, maar we hebben het zonder brokken gedaan.
De beloning is prachtig; als je de sloot uitkomt ligt daar een wit prachtig stadje; vandaag te glimmen in de zon. Het heeft een Riviera-achtig karakter. Het ouderwetse centrum is in volmaakte harmonie met de meer modernere omgeving van de haven.
Grimstad is de stad van Hendrik Ibsen. (èn nog een andere ons onbekende Noorse schrijver die ooit eens de Nobelprijs heeft gewonnen èn de woonplaats van de winnaar van de Tour de France van verleden jaar).
Natuurlijk is voor ons Ibsen de meest aansprekende, zeker omdat Grieg een aantal stukken van Ibsen voorzien heeft van muziek waarvan de Peer Gynt Suite het meest bekend is. Die muziek past wel heel erg goed bij het karakter van Noorwegen, het klopt allemaal wel.

Morgen wordt gewaarschuwd voor hele heftige regenbuien. Volgens internet komen de buien morgen ook voor in Nederland, dus delen we de smart. Wij liggen mooi verstopt achter de rotsen in een leuk plaatsje.

Geplaatst door syGabber op Fisher Buoy op 30 juni 2012 00:53
Hi Derk en Margriet,
Leuk jullie verslagen te zien over een gebied waar we jaren geleden zelf korte tijd waren. Veel plezier in het hoge noorden. Groet vanuit Dakar Senegal.
Erik (PE2ENE)

Grimstad

Donderdag 28 – Vrijdag 29 juni 2012

Het mooi warme weer is weer over; even word je lekker gemaakt en nèt als je denkt dat je er aan kunt wennen, slaat het weer helemaal om. Wind, buien en af en toe droog....

Langzaam aan wordt het drukker op het water en dit weekeinde is de start van de "bouwvak" aan de Noorse Zuidkust. Een aantal diehards lopen verbeten buiten in t-shirt en korte broek; "we hebben zomervakantie en dat zullen we weten ook". Misschien hopen ze op die manier de zon af te dwingen. Inmiddels overwegen wij de kachel nog maar even aan te steken. Een aantal Nederlandse schepen komen binnen lopen en de bemanning is onveranderlijk ingepakt in thermo- en regenpakken en voorzien van sjaals, handschoenen en zwemvesten.
De Noren roepen iedere dag dat het morgen beter wordt en geloven er zelf in. Wij zijn inmiddels ook weerexperts geworden en bestuderen dagelijks de verschillende weerkaarten en voorspellingssites zoals windguru.cz en yr.no. We zijn blij met ieder hogedrukgebied dat we aan zien komen. Jammer genoeg zijn ze ook zo weer vertrokken. Op dit moment zien we er eentje naderen die rond 10 juli (!) boven Noorwegen dreigt te gaan liggen. Dat vraagt om een feestje!

Gisteren hebben wij een plaatselijke "rots" bedwongen, krabben gegeten en sushi gemaakt van rauwe zalm. Prima dagje. Vooral op die rots was ik nogal trots; alle gewrichten zijn keurig op hun plaats gebleven en de spieren werkten netjes mee, dus dat gaat eindelijk weer de goede kant op. Over de krabben hebben wij ons uitgebreid laten voorlichten door de plaatselijke vissers. Aardige mensen die Noren, ze nemen alle tijd voor je en demonstreerden in dit geval uitgebreid het slopen en veilig schoonmaken van de inhoud van een krab. Wij dachten meteen; dat kunnen wij ook en voorzien van een aantal gekookte krabben van de plaatselijke vissersboot en schaaldiervorken en -kraker uit het winkelcentrum zijn wij op de boot de krabben te lijf gegaan. Leuk tijdverdrijf, hard werken maar nauwelijks vullend; misschien alleen door de mayonaise die je door de prut uit de schaal van het dier moet roeren om het een beetje smakelijk te maken.
Eén gekookte krab vocht terug met als gevolg dat ik nu met een bepleisterde duim de dag door moet. Als je nagaat hoe weinig vlees er uit zo'n beest komt, is het haast zonde om hem hiervoor te vangen en te koken. Als je daarna ziet hoe vreselijk veel krabben er gevangen worden vraag je je af of er na te seizoen nog krabben over zijn, want die Noren staan er voor in de rij! De rauwe zalm met wasabi en ketjap was vullend genoeg, sla en stokbrood erbij en de witte wijn vloeide rijkelijk.....

Vanmiddag zijn we naar het Ibsen Museum geweest en kregen daar een privé rondleiding. Ibsen heeft totaal 6 jaar in Grimstad gewoond en daar het apothekersvak geleerd voordat hij besloot dat het niet zijn roeping was en weer vertrok om zich geheel te wijden aan het schrijven van poezie en toneelstukken. Het beeld dat van hem geschetst werd doet niet bepaald vermoeden dat het een erg aardige man was. Hij bezwangerde een dame en ontkende de vader te zijn omdat zij slechts de meid was. Hij was heel kritisch ten opzichte van zijn stadsgenoten en hij aarzelde niet om mensen in zijn directe omgeving op een nare manier te portretteren in een gedicht en deze dan in de etalage van zijn apotheek op te hangen.

Inmiddels wordt ons uitstekende internet signaal geblokkeerd door een aantal grote schepen en zijn wij gereduceerd tot een zwak signaal. Foto's plaatsen van ons mooie rotsoverzicht is er dus even niet bij. Die peuteren we er wel weer tussen bij een sterker signaal. Morgen trekken we weer verder...

Grimstad- Lillesand

Zaterdag 30 juni 2012

De wind nam vanmorgen iets af en was dus net geschikt om een stukje buitenom naar de volgende bestemming te varen. Op het moment dat we weer tussen de rotsen konden voor de broodnodige bescherming tegen de elementen wanen we ons een paar minuten in een slechte aflevering van een James Bond film; we worden met een wezenloze snelheid ingelopen door drie motorboten. De geul die we tussen de rotsen moeten volgen is hooguit 3 boten breed en bevat een aantal min of meer haakse bochten. We veronderstellen dat de schepen wel vaart terug zullen nemen gezien de situatie ter plaatse, maar niets is minder waar. Links en recht vliegen de schepen ons voorbij in de bocht, ons achterlatend in een wirwar van hekgolven. Net als de high speed plastics halen wij de bocht zonder problemen, maar dat vereiste wel de nodig stuurmanskunsten.

Het aantal motorboten is hier vele mate groter dan het aantal zeilboten en je ziet hele jonge kinderen al met bootjes met buitenboord motoren varen die zwaarder zijn dan de 15 pk die wij achter ons bijbootje hebben hangen. Het is hier een waar motorbotenparadijs en niemand reageert als een speedboot met een speedvaart de haven binnen dendert waarna alle boten zo zwaar te kreeg gaan dat zelfs bij ons de kopjes van de tafel glijden.

In Lillesand vallen we met onze neus in de boter; de laatste dag van een festivalweek betekent een groot aantal oriëntaalse eettentjes op de markt met saté, loempia's, Thaise, Turkse en Afrikaanse gerechten. Hier hebben we uitgebreid geluncht en vanavond moeten we het maar doen met een boterhammetje als we weer honger krijgen. Morgen een lui dagje rondkijken hier We hebben inmiddels weer af en toe internettoegang, dus kunnen we ook weer extra foto's plaatsen.

Child"

Kristiansand

Zondag 1 -, Maandag 2 - en Dinsdag 3 juli 2012

Tussen Lillesand en Kristiansand loopt een natuurlijke waterweg met de naam Blindleia. Binnenmeertjes, net achter de kustlijn, afgewisseld met nauwe en ondiepe doorgangetjes tussen de rotsen door. Het was een mooie route en gelukkig vanmorgen erg rustig. Tijd om foto's te nemen was er niet; want het navigeren ging weer met de vinger op de kaart en samen overleggen of we nu achter of voor de betonning langs moesten wanneer de kaart hier geen uitsluitsel over gaf. Voor de Noorse kaarten heb je minimaal een loep nodig. De weergave op de kaartplotter was maximaal vergroot en gaf meer duidelijkheid. We zijn er weer zonder brokken doorgekomen.
Na het afmeren op de kopsteiger kwam een plaatsje vrij op een gunstiger plekje. We liggen nog wel buiten de stenen pieren maar we hebben een mooi uitzicht over de baai.

Na het afmeren gaan we altijd meteen even bij de havenmeester langs om de ligplaats af te rekenen en de code voor internettoegang op te halen. Meteen daarna lopen we even de stad of het dorp met de honden zodat zij even de poten kunnen strekken en wij even rond kunnen kijken en even wat informatie kunnen ophalen bij de plaatselijke VVV. Op de terugweg zagen wij op de kop van de haven, naast de onze, een veld met zandsculpturen. Wat knap als je zulke mooie dingen kunt maken. Een aantal sculpturen waren beschadigd en dat blijkt niet door de regen te komen maar door mensenwerk. Om de zandbeelden te beschermen wordt de buitenkant van het beeld ingesmeerd met lijm en wordt daardoor keihard. Het voelt aan als een soort cement. Vanmorgen waren een aantal mensen bezig de beelden te herstellen. Ze hopen de beelden te kunnen laten staan tot eind augustus.

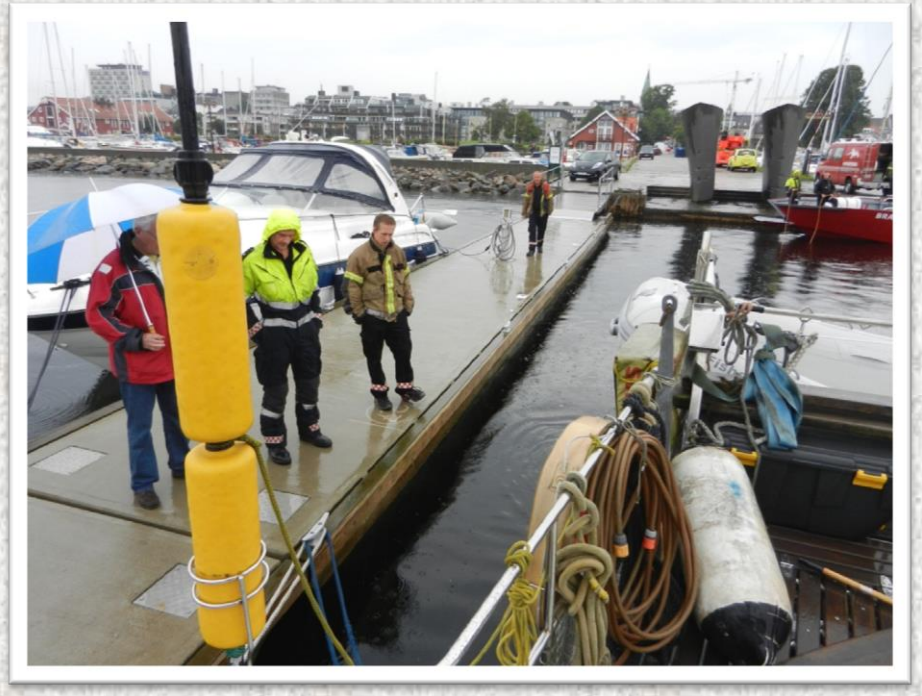

Na onze verkennende stadswandeling werd er door een dame aan de boot geklopt. Zij bleek een verslaggeefster te zijn van de stadskrant die een stukje wilde schrijven over de bezoekers van de jachthaven. Zij is even aan boord geweest, heeft haar vragen gesteld en geprobeerd een foto te maken, wat was lastig was omdat ze een nieuwe camera had. Het verhaal staat in de krant en blijkbaar ook op internet, We kunnen het alleen niet lezen omdat je een abonnement moet hebben om de krant te kunnen lezen. Dat had de dame er niet bij verteld :-)

Bij het wegvaren van de kopsteiger leek het alsof we een touw van één van de afmeerboeien in de schroef kregen. De rope-cutter aan de schroef deed meteen netjes zijn werk, maar vanaf de steiger leek het net alsof er toch nog een stukje touw was blijven hangen.
Aan het begin van de avond werd er achter ons op het land een brandweeroefening gehouden met wagens, boten en duikers. Na een praatje met de mannen te hebben gemaakt konden we afspreken dat nà de oefening één van de mannen even onder ons schip door zou zwemmen om naar het touw te kijken en indien nodig te verwijderen. Grote bubbels onder de boot, maar geen touw te bekennen. We waren wel even blij met de inspectie van het onderwaterschip en hebben de mannen hartelijk bedankt voor de moeite.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 5 juli 2012 14:10

Hahaha, jullie worden nog eens beroemd. Maar het stuk lezen was toch lastig geweest niet?
Wilde Derk zelf niet even het water in?
Hier alles ok. Dikke kus, Violette

Mandal en Høllen

Woensdag 4 juli t/m Zaterdag 7 juli 2012

Vanuit Kristiansand gaan we met een oostelijke wind naar Mandal, de zuidelijkste stad van Noorwegen.

We vinden een mooi plekje aan de kade tegenover een Italiaan, die naast pizza en ijs ook shoarma en hamburgers verkoopt. Dat lijkt mooi, maar blijkt toch minder als we ontdekken dat die in het weekend 's morgens om half vier !!! pas sluit. De jeugd maakt daar dan ook na een lange avond stappen en drinken, dankbaar en heel erg luidruchtig gebruik van.

Mandal is een mooie stad van voornamelijk houten huizen, met leuke winkelstraten en bekend van een 800 m lang zandstrand. We hebben ruim één dag echt regen en verder is het droog met af en toe een zonnetje. De omgeving is leuk en de informatie voorziening van de tourist office is uitermate goed en dat geldt overigens overal in Noorwegen waar we geweest zijn..

De lange termijn weersvoorspellingen voor de westkust zijn niet al te best, iedere dag regen……..en de Noren onderschrijven onze conclusie dat de folders een ander verwachtingspatroon laten zien. We komen steeds meer schepen van de westkust tegen die naar de zuidkust gaan vanwege het weer. We besluiten daarom de zon te zoeken en aan de zuidkust te blijven.

Zondag is een mooie dag met volop zon en een westelijk windje. We varen naar Hollen met een streepje door de o, een klein plaatsje met een nog kleiner haventje waar een supermarkt en een bunkerstation is. Het is vakantie, de zomerhuizen zijn druk bezet en dan is er eten nodig en benzine voor de motorboten. Alles wat kan varen uit de regio komt aanleggen en boodschappen doen, een ijsje halen, mensen ophalen. We leggen aan naast een "buurman" die in Mandal naast ons lag. Dat vindt de veerboot niet zo prettig omdat de ingang dan wel erg krap is. Uiteindelijk is er genoeg ruimte om aan de kade af te meren op de plek van de boot van de duikclub, die voor de vakantieperiode een locatie op een eiland heeft gezocht en haar plek ter beschikking stelt aan passanten zoals wij.

Geplaatst door PA2FK op Fisher Buoy op 10 juli 2012 11:47

Hoi Derk
op 40 mtr zijn verbindingen zeer goed mogelijk. B.v. op 7067 kHz rond 21.30h local dutch time
73 es de Frans PA2FK

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 9 juli 2012 17:22

Ziet er goed uit daar! Kus Violette

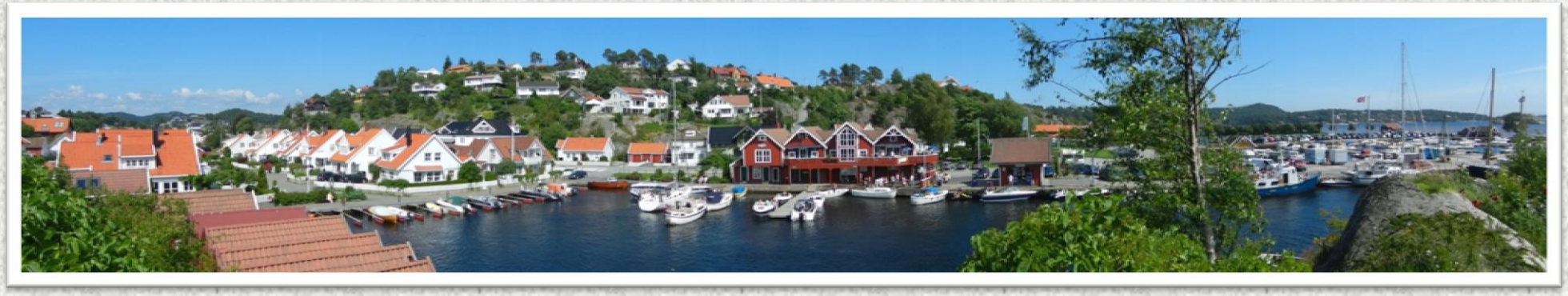

Høllen - Kristiansand – Arendal – Risør

Zondag 8 juli t/m vrijdag 13 juli 2012

Voor vertrek uit Høllen hebben we kennis gemaakt met de bemanning van de Blaze, Annelies en Ruud, die hun thuishaven hebben in (jawel, alweer eentje) de Houtribhaven in Lelystad. Reislustig volkje die Houtribbers.
We zijn met mooi weer naar Kristiansand gevaren om daar Yvonne en Jan op te halen. Zij hebben vrijdag het natte Nederland verruild om een paar dagen met ons mee te varen. Ze vielen met de neus in de boter; die avond zou er een concert gegeven worden op de rots naast de jachthaven. Na veel inleidende muziek begon om 22.00 uur de hoofdattractie John Fogerty. Mocht deze naam niets zeggen, dan zal de naam Creedence Clearwater Revival wellicht meer belletjes doen rinkelen. Afgelopen november was hij nog in Rotterdam tijdens de Night of the Proms en bracht daar 20 minuten oude hits ten gehore. Op de rots deed hij beter zijn best en heeft ongeveer twee uur zijn best gedaan. Om op de rots te mogen werden kaartjes verkocht voor (omgerekend) 200 euro; wij lagen met de boot naast de rots en konden gratis en voor niets van hem genieten.
We werden even stil toen we een telefoontje van mijn vader kregen uit Nederland dat mijn moeder opgenomen was in het Groningse Martini Ziekenhuis met hartklachten. Meteen gaat er van alles door je heen en zit je bedolven onder allerlei dienstregelingen om te kijken hoe je thuis kunt komen. Al snel was alles redelijk onder controle en bleek het niet noodzakelijk naar Nederland terug te keren. We houden het scherp in de gaten en weten dat we binnen 24 uur thuis kunnen zijn.
Zaterdag zijn we op weg gegaan naar het einddoel: Oslo aan het einde van de volgende week. De eerste sprong was Arendal. We hebben steeds mazzel; ondanks het hoogseizoen vinden we steeds weer een plekje. In Arendal werden de vishengels tevoorschijn gehaald en heeft Jan visles gegeven. Met succes, want binnen no time werden 12 makrelen naar binnen gesleurd. Een aantal gingen de rookoven in en twee mooie grote exemplaren hebben we achtergehouden voor een makreelrecept uit een Zweeds kookboek. Een aantal jaren geleden kregen we een aantal makrelen en wisten eigenlijk niet veel meer bereidingswijzen dan roken in de rookoven. Een beetje beperkt dus toen ik een, weliswaar Zweeds, receptenboek vond met “50 bereidingswijzen voor makrelen” heb ik die maar toegevoegd aan de bootinventaris. Met een beetje puzzelen en een Zweeds zakwoordenboek komen we er wel uit….

De volgende stop werd Risør, een plaats die we op de heenweg overgeslagen hebben. Risør wordt volgende maand de nieuwe woonplaats van Ivor en Sil, dus alle reden om daar eens even goed rond te kijken. Vanuit Arendal kun je een heel stuk beschermd tussen de rotsen varen, maar een aantal mijlen moeten afgelegd worden over zee. De wind was “een tikje” aangewakkerd en de golven waren “ietwat” aan de hoge kant. Wij dames hebben maar besloten strak vooruit te kijken want het uitzicht naar achteren was niet echt fijn. In Risør vielen we weer met onze neus in de spreekwoordelijke boter; het hele centrum was volgebouwd met kraampjes waar een soort kunsthandarbeid werd aangeboden; glasblaaswerk, porseleinbakkers, weefwerk etc. We hebben daar de meest mooie glazen, vazen, kopjes en creaties gezien. Wat een ontzettende creatieve mensen zijn er toch!

In Risør hebben we het enige onderwaterpostkantoor ter wereld mogen bekijken. Enige malen per week worden de brieven die in de brievenbus worden gestopt door een speciale duikerpostbode mee onder water genomen om daar te worden afgestempeld voor dat ze over de wereld verspreid worden. Uniek!
Vanavond hebben we makreel uit de oven gegeten gegaard op rabarberslierten, afgedekt met peterselie en overgoten met roomboter met nieuwe aardappeltjes. Slecht voor de lijn, hart en bloedvaten, maar o zo lekker.

Geplaatst door Jacqjani op Fisher Buoy op 15 juli 2012 23:26

Hallo allemaal.
Wat weer een leuk reisverslag en leuke foto van Jan en Von! Hoop dat jullie lekker gaan daar en dat die makrelen smaken. Wij zijn vandaag terug gekomen en hebben de boot in de marina muiderzand gelaten om a.s. donderdag weer terug te gaan. We hebben 7 dagen vrij en gaan genieten van een rondje IJ-Marker-IJsselmeer.
Inmiddels is de reparatieklus geklaard en onderwaterschip prachtig anti fouling blauw! We drijven dus weer en er komt geen water meer binnen. Verder is het hier bokke-weer, veel te veel regen, zandvoort onder water, straten blank, kelders vol water, amsterdam veel wateroverlast en Flevoland veel waterschade. Dan kan je toch maar beter een boot hebben en met het waternivo meedeinen. Veel plezier jullie en kus voor Jan en Von.
Liefs uit Haarlem

RISØR HOTEL
SERVICEBYGG

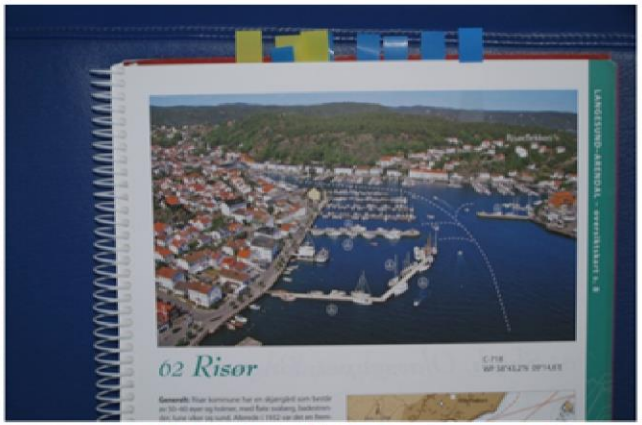
02 Risør

RISØR KOMMUNE

RISØR
TREBÅTBYGGERI

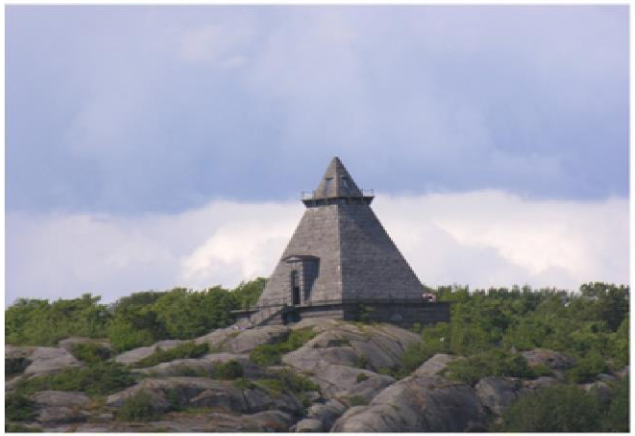

Risor - Stavern - Tonsberg

Zaterdag 14 juli t/m Maandag 16 juli 2012

Het weer deed zijn best om de tocht van Risor naar Stavern zo comfortabel mogelijk te maken. Weinig wind en een stralende zon. In onze korte broek en hemdje was het op zee best vol te houden. We vertrokken om half negen en lagen om half drie netjes vast aan de steiger. Wel met een hele boel mazzel.
Bij aankomst was de haven een grote mierenhoop en was het lastig manoeuvreren. Een aantal plaatsen aan de grote steiger waren leeg maar waren voorzien van een bord met "gereserveerd".
Aan een kade leek nog een plaatsje te zijn maar daar waarschuwde opeens iemand in het Nederlands dat er te weinig water zou staan. De man wees naar de lege plaatsen aan de steiger en gaf aan dat we daar konden gaan liggen mits we de volgende morgen vroeg zouden vertrekken. We bleken midden in de "Colin Archer Memorial Race" geland te zijn die de dag ervoor met ongeveer 70 schepen uit Lauwersoog vertrokken waren om de volgende dag aan te komen in Stavern. Daar waar een aantal schepen zonder een ligplaats voor de nacht de haven moesten verlaten werden wij gered door de Nederlandse vlag en kregen we netjes een plekje toegewezen.
Na de gebruikelijke activiteiten rondom het aanmeren zijn we met de honden gaan lopen richting het oude marinedepot en naar de punt van de haveningang waar boven op een rots het Memorialcentrum is gebouwd voor de zeelieden van de Koopvaardij en de Marine die tijdens en tussen de wereldoorlogen gesneuveld zijn. De wandeling afgesloten met een lekker ijsje en vervolgens maar weer aan de kokerij.
Vanmorgen netjes op tijd vertrokken zonder een glimp op te vangen van de zeilers. Die zaten nog in het Skagerrak. We moesten nog een stukje buitenom voor dat we het begin van de Oslo fjord in konden varen. De wind was gisteravond aangetrokken en ook weer wat afgezwakt maar het restant golfslag was nog aanwezig. Die kregen we recht van achter dus was het eventjes lekker rollen. Het douchen was een tikkeltje lastig onder deze omstandigheden maar daar hebben wij dames ons manmoedig door heen geslagen.

Rond 1 uur arriveerden we in de haven van Tonsberg waar we opnieuw lege maar gereserveerde plaatsen aantroffen aan de kade. Op datzelfde moment maakte een Zweeds jacht aan de langsteiger los en konden we zo keurig aanschuiven. Sommige schippers hebben altijd alle geluk van de wereld;-). Terwijl we elkaar stonden te feliciteren met de mooie ligplaats zien we een rode schim voorbij komen.....let je heel eventjes niet op gaat Scott weer op excursie. Gelukkig miste hij de steiger die naar de oever ging en konden we de avonturier bijtijds onderscheppen.
Daarna maar weer eventjes het stadje verkend om vervolgens weer plaats te nemen op het zonnige achterdek.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 15 juli 2012 17:25

Hoi Margriet en Derk,
Wat een mooie verhalen! En wat schrijf je leuk!! Het is heel prettig om te lezen hoor. Ik vind het erg leuk om de verhalen te lezen en zo een beetje mee te varen. Fijn dat het met je moeder weer wat beter gaat. Vervelend he als je dan niet in de buurt bent! maar sterkte ermee en ik hoop voor jullie allemaal dat het goed blijft gaan met je moeder en dat julloe nnog even kunnen doorgenieten!! Liefs, Corry M

Geplaatst door Jacqjani op Fisher Buoy op 17 juli 2012 18:34
Klinkt weer goed luitjes! Alleen die HOND! haha gek beest. Het weer hier gaat iets beter worden zeggen ze..... eerst zien dan geloven. Vanaf donderdag
(als het weer mee zit) gaan wij weer met de zeilboot eropuit. Ik had gezegd tegen Von dat als we thuis waren ik ze op zou halen van schiphol vrijdag, maar dat gaat dus niet lukken denk ik. Heb ook geen idee welke vlucht en hoe laat enzo. Hebben jullie gewoon mob telefoonverbinding toch wel? Nou ik probeer nog even contact te zoeken. Veel plezier nog xxx

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 17 juli 2012 20:14
Hahaha die Scott! X Violette

Geplaatst door Webskipper op Fisher Buoy op 23 juli 2012 18:10
Boeiende reisverhalen! Bedankt!

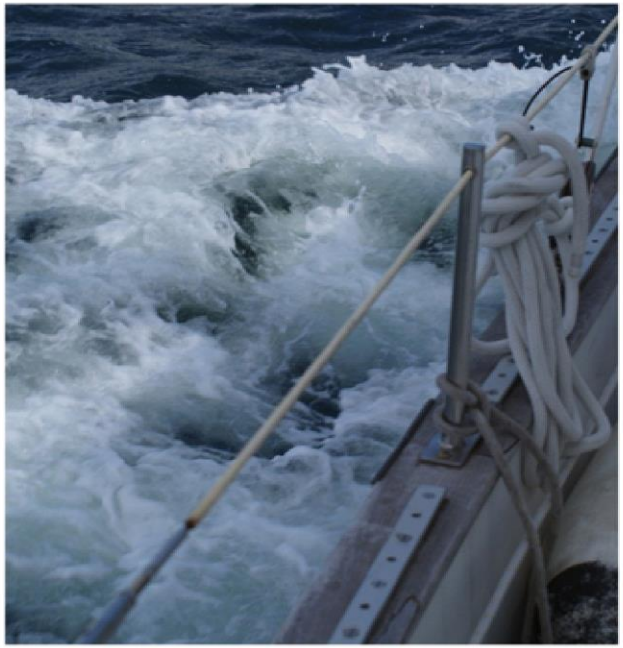

TØNSBERG NORGES ELDSTE BY

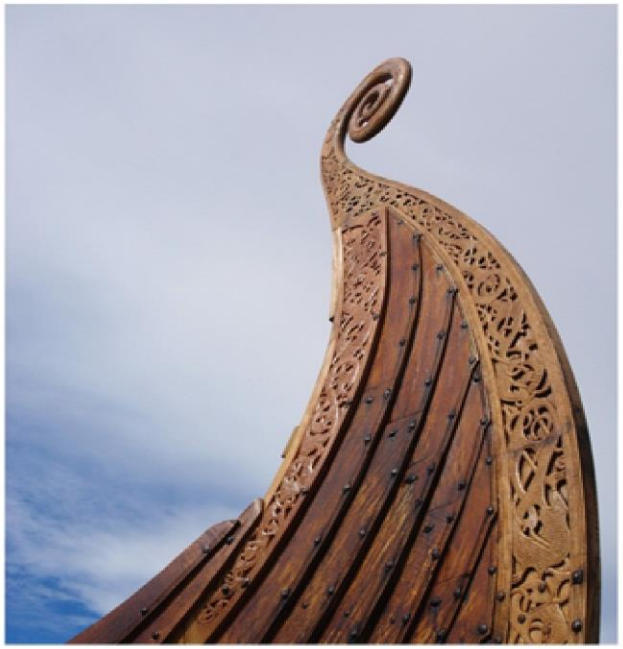

Det nye Osebergskipet

Queen Nadia

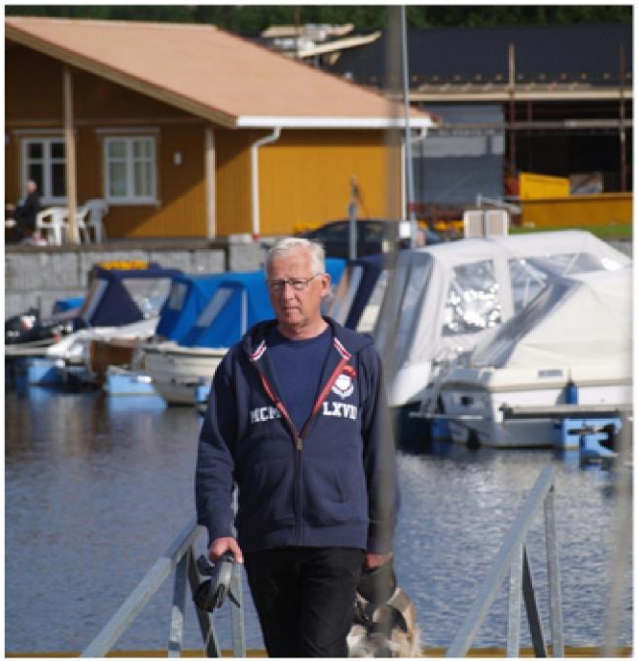

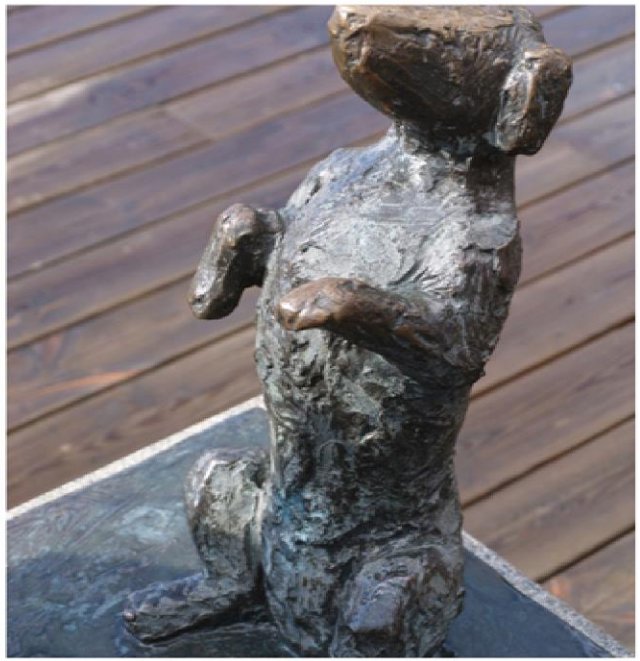

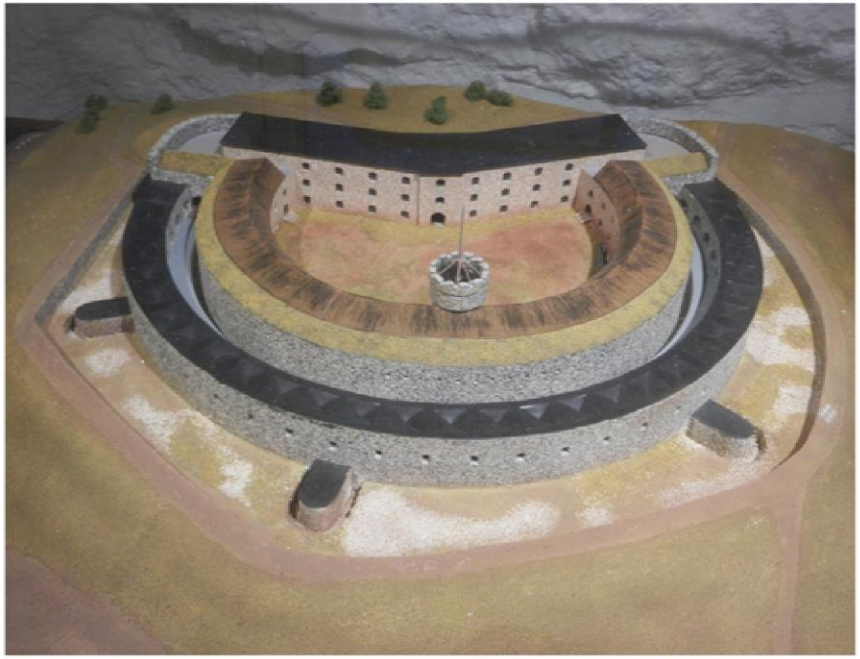

Oscarsborg Fortress

Dinsdag 17 juli 2012

Om vanuit Tønsberg verder te kunnen varen moeten we een voetgangersbrug en een verkeersbrug passeren, die op vaste tijden bediend worden. We besluiten te gaan voor de brug van 12 uur zodat er uitgeslapen kan worden.
Om 12 uur blijkt dat een groot vrachtschip ook door de brug wil, met als gevolg dat het allemaal wat langer gaat duren. We passeren het Vikingschip dat in aanbouw is, maar vergeleken met wat we in Lelystad hebben is dit een klein schip.
Na de bruggen varen we nog een klein stukje door een smal vaarwater met prachtige huizen en varen dan de Oslofjord in naar het noorden. Het is prachtig weer en we hebben een prima zicht op de beide oevers van het fjord.

We leggen in de loop van de middag aan in de haven van Oscarsborg Fortress. Het haventje is voorzien van steigers met elektra, water en internet.

En dan is het tijd voor een uitgebreide verkenning. Het zijn 2 eilanden die onderling verbonden zijn en pas in 2003 is dit toegankelijk geworden voor het publiek. Tot die tijd was het militair gebied en bekend van het tot zinken brengen van het Duitse oorlogsschip Blücher bij de invasie van Noorwegen op 9 april 1940. Als gevolg hiervan ging de Duitse vloot niet naar Oslo en kon de koning in veiligheid gebracht worden.

De eilanden zijn al sinds 1644 een natuurlijke verdediging van Oslo. Door oorlogen is er regelmatig het e.e.a. herbouwd en gemoderniseerd. Dat er een ondergrondse torpedo batterij was, die tijdens de koude oorlog nog operationeel was, bleef geheim tot 1 januari 1993. De officiersopleiding werd op 28 juni 2002 gesloten en het jaar daarop werden de eilanden toegankelijk voor het publiek.

Google maps geeft een mooi overzicht van het Fort en de nog opgestelde kanonnen.

Nu bieden de keurige eilandjes een hotel, een mooi ingericht museum over de militaire activiteiten, toegang tot de ondergrondse gangen van het fort, conferentie faciliteiten, een pizzarestaurant, leuke wandelroutes en veel ten toon gesteld wapentuig. Voor grote feesten, opera's en muziekfestivals wordt het hele eiland verlicht.

We sluiten ons onderzoek af in het pizzarestaurant!

S LOUI

INDRE OSLOFJORD FISKERLAG

Oslo

Woensdag 18 juli 2012

Na twee uurtjes varen zijn we Oslo binnengevaren. De jachthaven ligt in het centrum van de stad en had een mooi plekkie voor ons. Vooraan naast het havenkantoor, hoe mooi kan het zijn!

Vanmiddag zijn we op zoek gegaan naar de busterminal om uit te zoeken hoe en hoe laat Yvonne en Jan vrijdag op weg kunnen naar Kristiansand. De terminal was een beste wandeling door de winkelstraten van het centrum. Prima voor een eerste verkenning van de stad.

Onderweg vonden de honden een geschikte fontein om eventjes de poten te laten afkoelen en even lekker te kunnen spetteren. Zoals altijd trekken de heren dan behoorlijk wat bekijks!

Morgen hebben we de hele dag om de stad verder te bekijken.

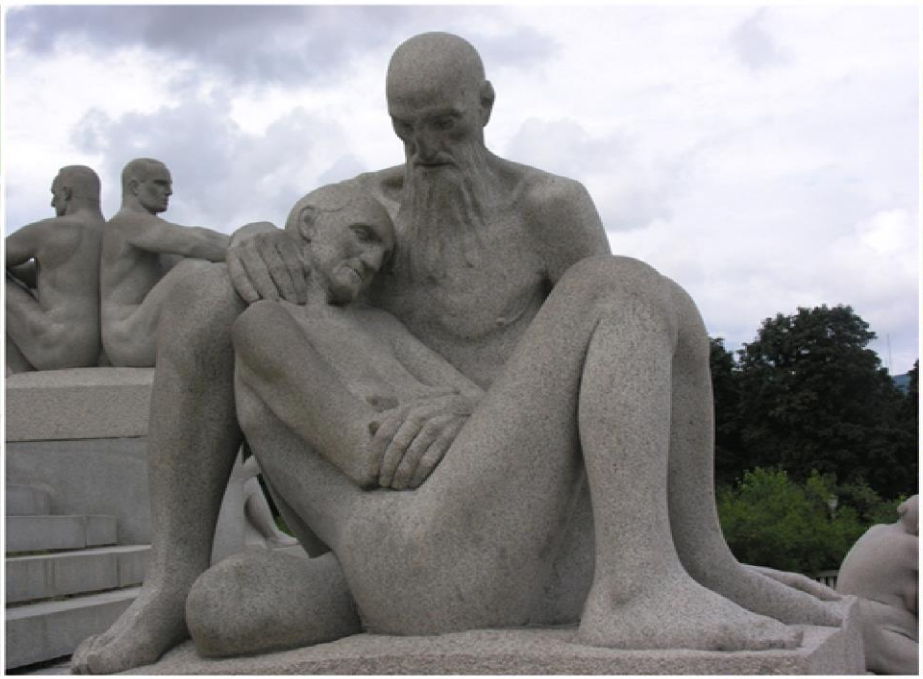

Dagje Sightseeing Oslo

Donderdag 19 - en vrijdag 20 juli 2012

De beste indruk van een stad krijg je vanaf de bovenverdieping van een dubbeldekker met een oortje waaruit de bezienswaardigheden je in de door jou gewenste taal worden toegefluisterd. De kaartjes zijn 24 uur geldig, dus kun je op ieder gewenst moment de bus verlaten om er even later weer mee verder te toeren.
Wij hebben de bus verlaten bij het Vigeland Sculpture Park, waar zowel granieten als bronzen beelden staan van de heer Gustav Vigeland die, volgens de stem in de bus, een indruk geven van de levenscyclus van de mens. Wij hebben alleen het stuk bezocht waar de beelden stonden, maar dit stuk park maakt deel uit van een veel groter park van ca. 50 ha. De beelden waren indrukwekkend en soms ontroerend!

Vigeland heeft de beelden gemaakt en aan de stad Oslo geschonken, In ruil daarvoor kreeg hij woon- en werkruimte èn alle materialen die hij nodig had. Als extra voorwaarde wilde Vigeland dat het park 24 uur per dag voor iedereen gratis toegankelijk was.

Overigens is Oslo een hele groen schone stad, We verbazen ons erover dat op de grote havenboulevard het mogelijk blijkt dat de talrijke eetgelegenheden zonder problemen 's nachts hun tafeltjes en stoeltjes buiten kunnen laten staan zonder ze vast te hoeven binden en dat ’s morgens alles nog steeds staat waar het achter gelaten is. Ondanks de grote hoeveelheden mensen die 24 uur per dag ;langslopen zie je geen sporen van vernieling en baldadigheid.

Na het bezoek aan het park weer in de dubbeldekker langs de overige attracties zoals het Nationaal Museum, de Fram en het onontkoombare Vikingschip gereden, maar niet meer uitgestapt. Vastgesteld dat één dag niet voldoende was,besloten dat Fisher Buoy nog wel een aantal dagen in Oslo blijft liggen en dat het tijd werd voor het afscheidsdiner van Jan en Yvonne.

Deze hebben wij vanmorgen uitgezwaaid en zijn nu met taxi, bustocht door Zuid Noorwegen, taxi, vliegtuig weer op weg naar Nederland waar ze vanavond aankomen. Het is opeens weer stil aan boord; we missen ze nu al een beetje na deze geweldige week.

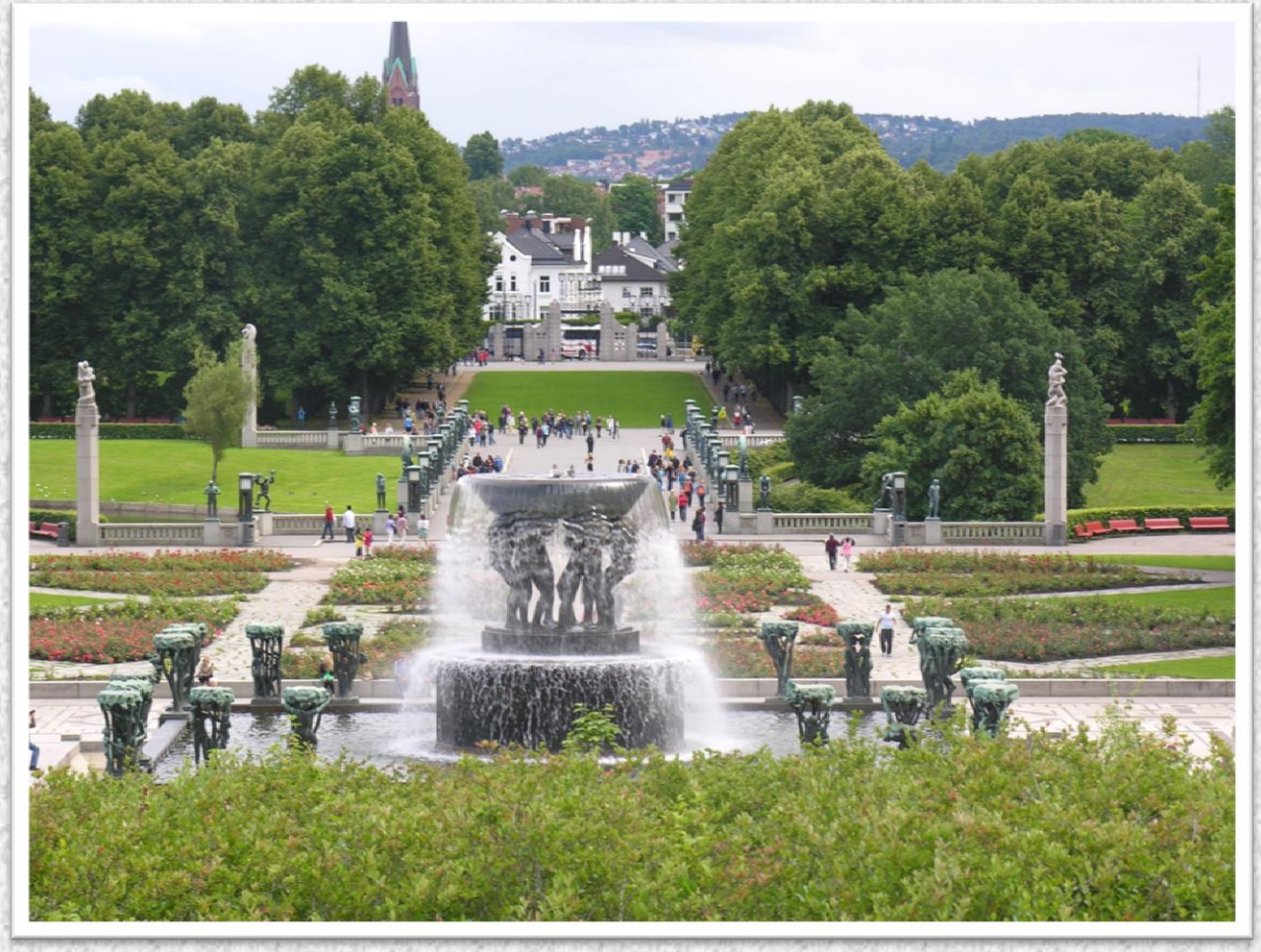

Domus Media

Oslo (Vervolg)

Zaterdag 21 juli t/m Maandag 23 juli 2012

De afgelopen dagen hebben we wat rondgekeken in Oslo en de mooie omgeving van de haven. Op de plek waar nu de haven is, stond in 1982 nog een scheepswerf. Later, tussen 1986 en 1998, ging het hele gebied op de schop. Tegenwoordig vind je er in een uitermate luxe omgeving winkels, kantoren, bedrijfsruimten, horecagelegenheden en een bioscoop. Op de Aker Brygge flaneren Noren en toeristen graag langs het water en de boten die er liggen. Overal zie je grote koperen beelden staan, blijkbaar staan die hier veiliger dan in Nederland.

Op verschillende plaatsen worden gebouwen gerestaureerd en in plaats van lelijke muren en zeildoek worden de gebouwen wel op een heel aparte manier afgedekt tijdens de restauratie. Op deze manier zou de verbouwing van de binnenstad van Utrecht er heel wat gemoedelijker uitzien dan de huidige troosteloze bouwput.

Zaterdag is het weer prachtig weer en gaan we richting het koninklijk paleis.
Er wordt gewerkt aan de renovatie van het dak. Opvallend is dat de grote paleistuin vrij toegankelijk is en dat er bordjes staan die aangeven dat je op het gras mag lopen en de bomen mag huggen. We zien de wisseling van de wacht, vergeleken bij de buurlanden een ingetogen ceremonie. Daarna is er nog plaats om mee te kunnen met een Engelstalige rondleiding door het paleis. We leren veel over de achtergronden van de koninklijke familie en de relaties die er zijn met andere landen, een uitermate boeiend verhaal van verstandshuwelijken.

Het goede nieuws is dat Margriets moeder na een paar vervelende dagen gelukkig weer thuis is, met een pacemaker.

Noorwegen herdacht zondag dat het 1 jaar geleden werd getroffen door de aanslagen van Breivik. Er was een uitgebreid officieel herdenkingsprogramma. Zo leggen prominenten kransen, zijn er herdenkingsdiensten en is er 's avonds een groots opgezet open lucht herdenkingsconcert bij het stadhuis. En daar liggen wij tegenover. Helaas begint het aan het begin van de avond te regenen en hard te waaien. Van het concert horen we daarom niet veel.
Door de harde wind hebben velen problemen met aanleggen of vertrekken. Er ontstaat paniek als een dame bij het afhouden met haar hand klem komt te zitten en heel de haven bij elkaar gilt. Een van haar vingers hangt nog met een velletje vast en ze gaat per ambulance naar het ziekenhuis.

Maandag komen Heidi en Justin gezellig op de koffie. De voorraden levensmiddelen worden aangevuld, watertanks worden gevuld en andere voorbereidingen getroffen. Voor morgen is het plan om weer richting Zweden te gaan, omdat de weersverwachting daar beter is.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 25 juli 2012 22:25

Lieve Derk en Margriet, voor ons is het gewone dagelijkse leven weer begonnen. Gewoon weer naar het werk, en
weer alle dagelijkse dingen. Het mooie weer hebben we meegenomen, het is hier nu een graad of 25 en morgen word het nog warmer. Het is ook alles of niets. Vanavond hebben we met Bart en Jacq heerlijk verteld over hoe we het bij jullie hebben gehad, en hun over hun avonturen in Urk Enkhuizen Volendam enz enz. Vanmiddag heb ik de foto s aan mijn zusje laten zien ze vond het geweldig. Wat fijn dat het goed gaat met je Moeder. Een zorg minder en lekker dat ze weer thuis is. Nu lieverds een hele dikke kus van ons en doe voorzichtig. Maar maak vooral heel veel plezier.
Dikke kus van ons.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 24 juli 2012 17:12

Ik hoop toch wel dat er een foto is van Derk die een boom knuffelt!!!! Kus, Violette

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 24 juli 2012 13:39

Hoi Margriet en Derek, eindelijk uitgevogeld hoe ik moet reageren. Leuk om jullie verhalen te lezen.
Groetjes uit een zonnig maar erg warm Utrecht. Marga

1 6 7 4

Moss en Frederikstad

Dinsdag 24 – en woensdag 25 juli 2012

Als we Oslo verlaten zien we grote grijze regenwolken boven de stad leeglopen. Het waren hele leuke dagen, maar we gaan nu de zon weer opzoeken! Halverwege de Oslofjord leggen we aan in Moss om te overnachten. Nog nooit in Moss geweest? Mooi wegblijven dan; Moss is goed voor overnachten en boodschappen doen. De grote veerponten die ook vrachtwagens meenemen naar de andere kant van het fjord geven geen problemen.

Morgen gaan we door naar Frederikstad, om de oude stad te zien. Laat in de avond horen we dat Ruud en Annelies met de Blaze zijn blijven steken tussen 2 bruggen. Daarom besluiten we de zuidelijke route te plannen, waar we niets met bruggen te maken hebben. Woensdagmorgen vroeg vertrekken we naar Frederikstad en hopen aan te kunnen leggen aan de kade bij de oude stad. Het trekt helemaal dicht en alles wordt grijs, het water, de lucht, de bomen, de rotsen en de tegenliggers. Dit is de eerste dag met miezerig grijs weer en matig zicht. Om de vervelende golfslag een beetje te ontvluchten gaan we door een gebied van 833 eilanden, soms stroom mee, maar meestal stroom en wind tegen.

Maar!!! Geheel volgens plan klaart het op als we in Frederikstad aankomen. We varen even rond naar de stad, omdat er toch wel veel deining staat voor de oude stad vanwege de 3!! veerponten die heen en weer varen. Toch blijkt de oude stad de mooiste locatie, aan de langste rivier van Noorwegen de Glomma.
Dan is het tijd om op verkenning te gaan. De oude stad was militair gebied en is ontstaan in 1567 toen Koning Frederik II regeerde. Op het hoogtepunt bevatte de oude stad 200 kanonnen en capaciteit voor 2000 soldaten. Door de verschillende oorlogen en de houten huizen is er veel van de stad meerdere keren opgebouwd. Het geheel is gerestaureerd tussen 1990 en 1994 voor ruim 2,5 miljoen Euro. In 2002 vertrok het laatste Ostfold regiment uit de stad en werd een periode van 350 jaar militaire aanwezigheid afgesloten.

Nu zijn de gebouwen ingericht als musea, hotels, werkplaatsen, boutieks en winkels; de huizen worden grotendeels permanent bewoond. Opmerkelijk is de gracht die naar Nederlands voorbeeld is gemaakt, zoals in Naarden. Tegenwoordig zijn er regelmatig grote evenementen/festivals en veel toeristen bezoeken de oude stad.

Aan het eind van de middag zitten we in de stralende zon, hoe mooi kan het zijn?

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 26 juli 2012 13:43

Hoi Margriet en Derek, leuk om weer wat te lezen. Daniel zat zich vanmorgen nog zorgen te maken, want er is een Nederlands stel vermist in Noorwegen of zoiets!!!! grotjes uit nog steeds een zonnig Nederland

Terug in Zweden

Donderdag 26 juli 2012

Het Noorse “zakgeld” dat door Lex en Lynn ter beschikking is gesteld is ruimschoots op, dus wordt het hoog tijd Noorwegen weer te verlaten J
We vertrekken vroeg, in de hoop dat we tijdig in Strömstad aankomen om een goed plekje te bemachtigen.
De stroom van de rivier zorgt ervoor dat we met gemak een snelheid van 9,5 knopen halen. Na de rivier duiken we weer tussen de eindeloze eilanden, het is schitterend weer en dat maakt de kleuren prachtig. Onderweg komt een nieuwsgierige zeehond even poolshoogte nemen.

Vanwege het mooie weer hebben de Noren de slecht weer tenten op hun boten opgerold en ze gaan vol gas naar de rotsen om daar een leuke dag te hebben. We hebben iemand horen zeggen dat die Scandinaviërs net salamanders zijn; bij mooi weer komen ze uit hun holen te voorschijn en plakken zichzelf tegen de rotsen om op te warmen en zich voor te bereiden op een barre winter. Begrijpelijk, want ze moeten het doen met een “warm weer”periode van maximaal drie maanden. Daarna wordt het kouder en verdwijnt een groot deel van de dag het licht. Ook wij merken nu al dat het beduidend eerder donker wordt dan een maand geleden.

Aan het eind van de morgen passeren de grens en zijn dan weer in Zweden. In Strömstad is het geweldig druk, de Noren slaan hier goedkoop hun voorraden in en ze doen dat met karren vol. Goedkoop is hier relatief; het is hier ongeveer 10% duurder dan in de duurste Nederlandse supermarkten. Wijn is ongeveer de helft duurder en sterke drank twee maal de gemiddelde prijs. Toch is dat een schijntje vergeleken bij Noorwegen; voor een pak wijn van 3 liter betaal je daar ongeveer € 40. We zien dus bijna alleen maar Noorse vlaggen in de haven. Na even zoeken vinden we een mooi plekje aan een buitensteiger.

Vanwege de hitte doen we de boodschappen aan het eind van de middag

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 27 juli 2012 08:38
Begrijp ik dat nou goed, mooi weer in Zweden?
De wonderen zijn de wereld nog niet uit.
Hoi Erik K

Grebbestad

Vrijdag 27 juli 2012

Omdat we Strömstad wel weer gezien hebben vertrekken we naar een volgende haven. Hoewel de weersvoorspelling een afnemende wind is, krijgen we windkracht 6 vol op de kop zodat we na een tijdje besluiten Grebbestad aan te lopen.
Hoewel de haven overvol is vinden we een plekje aan een steiger nadat een Noor met een traditionele vissersboot die omgebouwd is, zijn watertank gevuld heeft en teruggaat naar de rots verderop waar hij zijn vakantie doorbrengt. Een bijboot met een goede buitenboordmotor om af en toe boodschappen te halen en zijn vakantie is compleet.
En dan gaat de wind afnemen tot windstilte en wordt het prachtige, warme zomeravond. We zien grote vissen op kleine vissen jagen, maar bij de rotsen is het voorbij voor de kleintjes en is het smullen voor de grote vissen.

Een groep Scandinaviërs installeert zich op de rots achter ons om eerst te eten en dan steeds luidruchtiger te worden. Aan het eind van de avond laat een aantal zich van de rotsen in het water vallen om af te koelen. De beste vergelijking die opkomt is een natuurfilm met pinguïns, die iedereen wel kent.
Aan de andere kant van de haven is het feest, in deze periode iedere avond een live optreden van een lokale beroemdheid. Rond middernacht zijn een aantal Noren op zoek naar hun boot en als ze die gevonden hebben is de volgende uitdaging: hoe kom ik daar ook al weer op? Het gaat allemaal goed, iedereen is blijkbaar zo ervaren dat we nog nooit iemand een nat pak hebben zien halen.
De weersverwachting voor vandaag geeft veel regen en onweer dus blijven we nog een dagje liggen en gaan morgen weer verder.

Zaterdag 28 – Zondag 29 juli 2012

Zaterdagmiddag blijft de barometer dalen en komen uit alle hoeken en gaten ineens schepen de overvolle haven invaren en maken vast waar ze maar kunnen. Sommigen zijn opgewonden en bij anderen zijn tekenen van paniek te zien. Al snel hebben we 2 schepen naast ons liggen. Het blijkt dat er een stormwaarschuwing is uitgegaan en de meesten zoeken daarom de zekerheid van een haven in plaats van een rots of het anker.

Van een van de schepen is de haspel met het netsnoer in het water laten gevallen. De schipper gaat met snorkeluitrusting te water en doet zijn best om het snoer terug te vinden. Het is 8 meter diep en het valt niet mee om tussen, in plaats van onder, de schepen weer boven te komen. Dan laat iemand een anker aan een lijn zakken dat kan dienen als referentiepunt en lukt het de schipper om het snoer boven water te krijgen. Dat hij na zoveel pogingen wel wat last van zijn oren heeft mag de pret niet drukken.

Als 50 schepen met 10 stopcontacten genoegen moeten nemen ontstaan er interessante oplossingen. Met verdeelstekkers en verlengkabels vinden sommigen een oplossing. Bij de eerste regenbui reageren de aardlekschakelaars en zit de hele steiger zonder stroom. Gelukkig heeft iedereen hier verstand van, we hebben tenslotte allemaal 220 V thuis. Uiteindelijk trekt een Zweed alle knutselaars los van de verdeelkast en is het weer even rustig, totdat de volgende “specialist” komt die het even op gaat lossen en de hele steiger weer zonder stroom zit.

Dan gaat de wind draaien zodat we aan lagerwal komen te liggen; veel schepen bewegen als hobbelpaarden. In de avond trekt de wind verder aan tot stormkracht en moeten we zelf moeite doen om rechtop in de boot te blijven staan. Er wordt op de steiger en tussen de schepen onderling met lijnen gesleept voor extra bevestiging, stootkussens worden weer teruggeduwd; 2 grote motorkruisers kunnen niet meer vrij blijven van de rots waar ze zichzelf aan vastgelegd hebben en gaan om 2 uur in de nacht los om een betere plek te vinden. Kortom een onrustige nacht, met als voordeel dat losgeslagen stootkussens de volgende morgen ook aan lagerwal beland zijn ;-)

Zondagmorgen is het prachtig weer en gaan de vakantiegangers door naar de volgende bestemming en keren de weekendvierders huiswaarts. De tientallen meters netsnoer worden weer opgerold en de rust keert weer terug in de haven. Daar genieten we dan nog van en gaan maandag weer een stukje verder.

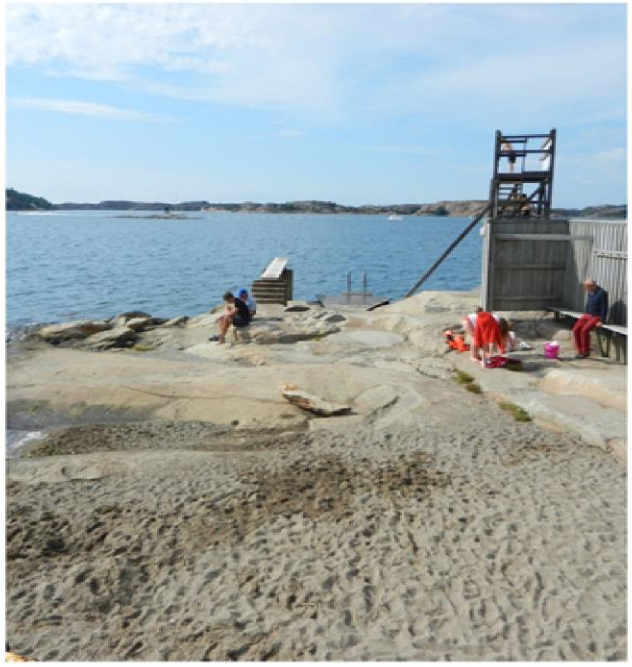
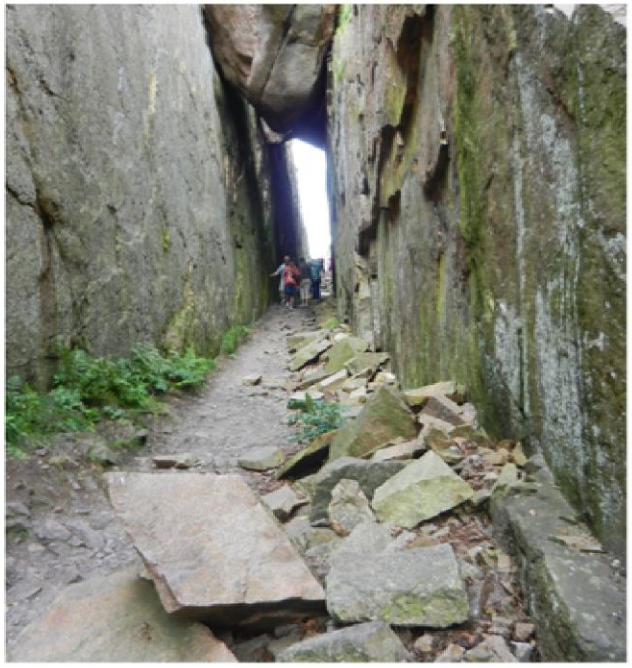

Fjällbacka

Maandag 30 - Dinsdag 31 juli 2012
We gaan weer een uurtje verderop en belanden in Fjällbacka. Wel het mooiste dorp van de Zweedse westkust genoemd.

De boeken van Camilla Läckberg spelen zich in dit dorp en deze omgeving af en het is wel heel erg leuk om de straten en de gelegenheden te herkennen die zij beschrijft. In één van haar boeken geeft zij flashbacks van een brand die in 1928 een gedeelte van het dorp heeft verwoest en het is apart om juist op die plek foto's te ontdekken van de brand die zij heeft beschreven. Het is ook leuk om het verhaal achter de brand al te kennen uit haar boek ("Steenhouwer"). Ook speelt een verhaal van haar zich o.a. af in de Kungsklyftan. ("Predikant")

De "Kungsklyftan" is een diepe kloof in een rots waar je doorheen kunt lopen en waar de grote brokstukken dan boven je hoofd klem zitten in de spleet.
Wel wordt er aangegeven dat wandelen in de spleet op eigen risico is en dat er stukken rots naar beneden kunnen vallen.
Delen van de film "Ronia the robber's daughter" van Astrid Lindgren werden hier opgenomen.

Fjällbacka is ook bekend doordat Ingrid Bergman een zomerhuis had op het eiland Dannholmen voor de kust, waar ze al haar tijd tussen de verschillende films doorbracht met haar kinderen en haar echtgenoot Roberto Rossellini .
Ingrid Bergman overleed op 29 augustus 1982 en haar as is uitgestrooid aan de noordkant op Dannholmen.
Er staat een borstbeeld van haar op een naar haar genoemd pleintje.

Vanaf de top van de 74 meter hoge Vetteberg kun je uitkijken over de hele archipel.

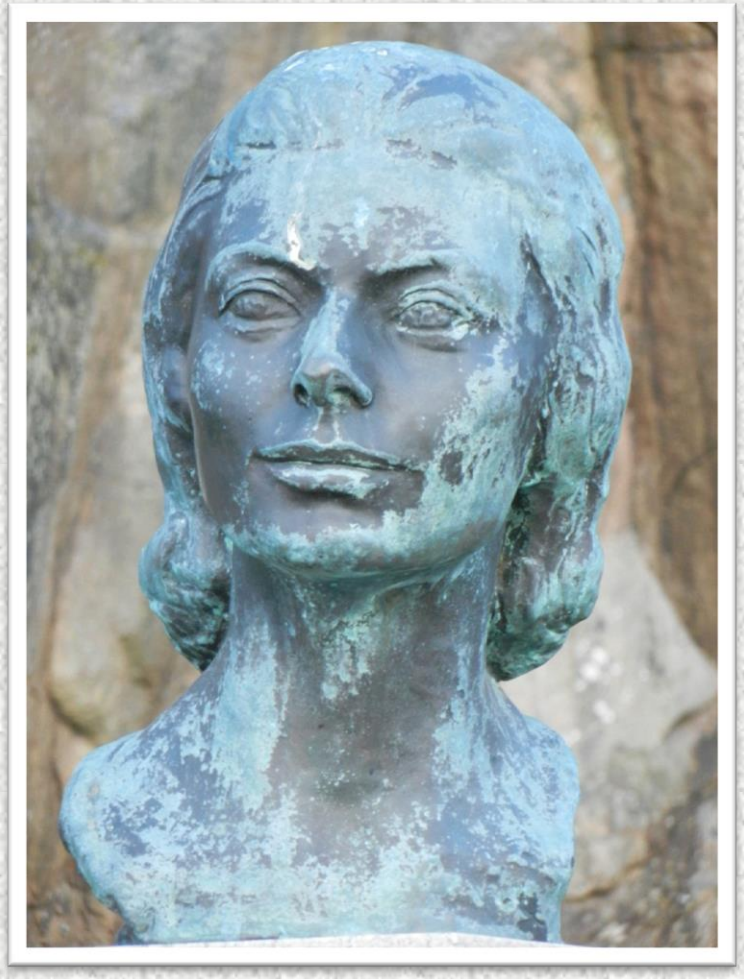

Wow, gelukkig kan ik jullie nu weer volgen, pff
De laptop was gecrashd, nu maar hopen dat onze foto's nog gered kunnen worden, de rest is gewoon pech; duimen dus...Wat een ongelooflijk mooie reis weer!! het is echt genieten om de reis op deze manier te volgen [stiekem vaar ik met jullie mee] Gaat het al wat beter met je moeder, hoop het voor haar, ze zijn al flink op leeftijd nietwaar.
Nu lieffies, thuis gaat het ook prima en Bep; ik vergeet gewoon dat ze aan het logeren is, rij niet veel met haar maar af en toe ben ik mega blij met haar [en jullie!]
Enig idee wanneer jullie weer thuis zijn? Nu voorlopig nog maar genieten, Dikke kus Nettie

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 3 augustus 2012 13:53
Hoi Margriet,
Hier een berichtje vanaf KN50. Het is hier op dit moment dus ook vakantie, overal is het erg rustig. Ik had tijd even jullie blog te bekijken, mooie foto's! Jullie zijn lekker op weg in ieder geval!
De technische beschrijvingen over wind en knopen doen me denken aan een boek dat ik onlangs las: "Op zee" van Toine Heijmans. Ken je het? Het gaat over een zeiltocht van Denemarken naar Harlingen. Jullie hebben ondertussen zoveel zeilervaring dat je vast wel tegen de spanning van dit boek bent opgewassen, denk ik. Ikzelf was blij het gewoon op het vaste land te lezen.
Heel goeie reis verder!
Ans (van Mantelzorg)

Malmön, Gullholmen en Mollösund

Woensdag 1 – Donderdag 2 – Vrijdag 3 –Zaterdag 4 augustus 2012

Woensdagavond zijn Marie-Claire en Bert aan boord gekomen om een paar dagen met ons mee te varen en dat is voor ons de aanleiding om een aantal plaatsjes aan te doen die we op de heenweg hebben over geslagen. De afstand die we op de heenweg in één dag hebben genomen, doen we nu in vier dagen.

Na een gezamenlijk avondwandeling in Fjällbacka is de eerste stop in Malmön. Naar Malmön konden we via het Sotekanalen, een smalle vebindingssloot met beweegbare brug door een landtong waardoor een stuk zee niet meer hoeft over te steken. De bedoeling was de boot te parkeren in de visserijhaven, maar dat bleek een haventje te zijn voor kleine vissersboten. In de Marina was nog een plaatsje aan de buitensteiger. Een korte wandeling door Malmön leverde naast de bedrijvigheid van de jachthaven, slechts een kerk op en een aantal woonhuizen. Verder was er weinig tot niets te beleven, op de mooie omgeving na….

Vijf jaar geleden hebben we een aantal zonnige dagen doorgebracht in Gullholmen. We vonden het daar toen zo leuk dat we hier weer een tussenstop ingelast hebben. Een leuke marina, gezellige bedrijvigheid en een wandeling naar het uitkijkpunt boven op de berg met uitzicht over de zonnige scheren en lekkere visjes in het havenrestaurant. Eindelijk weer een dikke schol gegeten; in Nederland krijg je tegenwoordige schollen met een identiteitscrisis; zo mager dat ze denken dat ze een sliptongetje zijn!

Nu zijn we net afgemeerd in Mollösund; een schattig klein haventje. Vlak voor de haven toetert er een ander schip en zien we Herman voorbij varen. (Herman is de Duitse redder van Scott toen hij vijf jaar geleden een fjord probeerde over te zwemmen en eventjes een rondvaartboot over het hoofd zag. Herman gaf toen een concert met zijn toeter waardoor de boot in staat was dwars te gaan liggen en Scott ongehinderd de vaste wal weer kon bereiken). Ik was er van overtuigd dat de haven vol was; maar we konden op aanwijzing van de havenmeester afmeren naast een Deen die toen ogenblikkelijk besloot dat hij over een uurtje zou vertrekken. Weer een Deen die dacht dat hij het zonnetje in huis was; Hij kwam chagrijnig informeren waarom de boot bij het afmeren voor- en achteruit ging; hij beweerde met droge ogen dat zijn stootwillen de druk van de beweging niet aankonden. Lex riep het verleden jaar al: de beste Deen is de Deen supermarkt in Medemblik! J

Hij was inderdaad na een uurtje opgehoepeld en wij hadden weer een mooi plekje aan de steiger. De haven loopt nu weer vol, dus het bootjes stapelen voor de nacht kan weer beginnen.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 7 augustus 2012 14:07
Hahaha, volgens mij kun je een boek gaan schrijven over de avonturen van Scott ;-)
Kus aan jullie alle 4!! V

Göteborg- Laeso

Zondag 5 - maandag 6 augustus 2012

Na Mollösund was onze volgende bestemming Marstrand. Met Claire en Bert aan boord leek dat een leuke bestemming. Helaas was Marstrand vol en ging ons geluk om altijd en overal een plekje te vinden deze keer niet op! We zijn toen doorgevaren naar Gotenburg terwijl we ons afvroegen of daar dan wel ruimte zou zijn. Dat bleek geen enkel probleem. De officiële vakanties van de Scandinaviërs waren afgelopen en in Lilla Bommen was plek zat.

Claire en Bert gingen even naar het Centraal Station om de hoek, om te kijken naar een goede treinverbinding, terug naar de auto in Fjälbacka.
De loketten op het station waren allemaal gesloten maar met behulp van het personeel van Starbucks konden zij uiteindelijk een nette verbinding kiezen en alvast de kaartjes kopen voor de volgende morgen. Maandagmorgen hebben wij hen uitgeleide gedaan naar de trein.

Daarna zijn we op weg gegaan richting het Deense eiland Laeso. Vanuit Gotenburg richting open water komen we nauwelijks zeeschepen tegen, maar aan het eind van de geul komt de veerboot vanuit Frederikshaven met 33 knots (60 km/uur) vlak langs ons varen en produceert een geweldige hoeveelheid gemalen water zodat daarna een deel van de inventaris een nieuwe plek gevonden heeft.

De voorspelling voor dinsdag en woensdag was niet zo gunstig; harde tot zeer harde wind en we waren voorbereid op een paar dagen verwaaid te liggen op het eiland. We kiezen voor de haven aan de oostkant van het eiland en niet de gebruikelijke aan de west kant, ervan uitgaande dat we bij harde wind beschut liggen. Aan de kade van de vissershaven vinden we een mooi plekje met alle gemakken zoals 220 Volt, water en internet.
De weersvoorspelling is helemaal uitgekomen en we zien af en toe 40 knopen wind op de teller staan. Vanmorgen was het regenachtig, maar nu schijnt de zon weer volop. De verwachting is dat de wind donderdag "op" zal zijn en dat het de daarop komende dagen nagenoeg windstil zal zijn.

Het water spuit over de pieren heen en op het water is nauwelijks een boot te zien. Als er dan toch nog een boot naar binnen vaart maakt die voor de haveningang een enorme schuiver waardoor één van de bemanningsleden in het water terecht komt. Het blijft gelukkig bij een nat pak.

Uit de toeristeninformatie blijkt dat er op Laeso veel te beleven is, helaas moet je dan wel in het bezit zijn van vervoer. Het busvervoer op het eiland is gratis maar de bus komt nou net niet op de plaatsen waar je heen zou willen. Fietsen zijn overal te huur, maar nou niet bepaald aan te bevelen bij windkrachten van 8 en 9 Bft. Vanmiddag zijn we met de bus naar de andere kant van het eiland gegaan. Daar is in Vastero de tweede jachthaven van het eiland en vandaar vertrekt ook de boot naar Frederikshaven op het vaste land van Denemarken. Na inspectie van de haven waren we blij dat we voor de haven Osterby gekozen hebben. We liggen hier nog wat beschutter te wachten op beter weer en liggen in een prima omgeving om lekker te wandelen met de honden.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 7 augustus 2012 21:51
wat fijn dat jullie zo,n goeie ligplaats hebben. Het weer is hier ook halen en brengen! Wij komen er gelukkig goed vanaf alle regen valt voor en achter ons.pap is druk met de tuin het onkruid groeit welig! en 1x per week maakt hij de boot schoon. Bijna 3 week na de operatie dus ik mag nog steeds niets hij heeft t er maar druk mee.Wat zijn de verdere plannen ? terug naar Zweden of naar Denemarken? Het weer schijnt wat beter te worden. Nu geniet er nog lekker van de zomer gaat snel voorbij! Het wordt alweer vroeger donker. Liefs van ons, Brasie xxx

LÆSØ FISKEINDUSTRI A/S

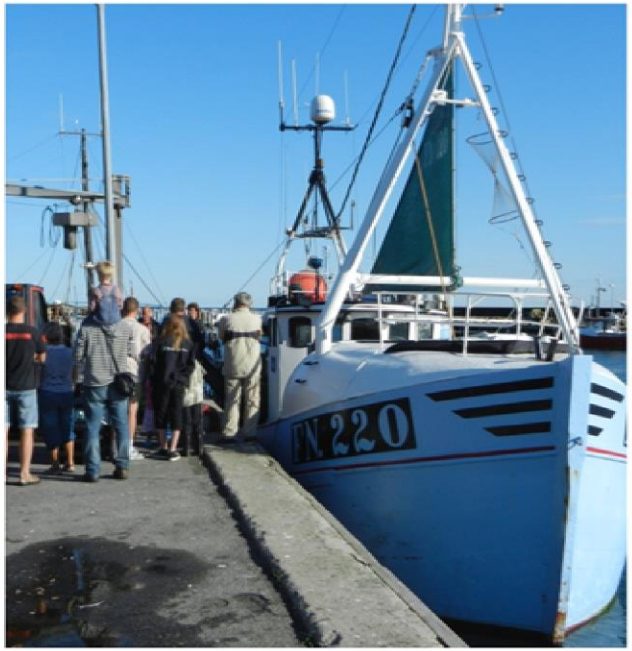
N 220

PACK&SEA

Van Laeso naar Hals

Donderdag 9 augustus 2012

Laeso (ook wel genoemd de parel van het Kattegat) heeft 3 plaatsen in de gemeente en zo'n 2500 bewoners, waarvan er 500 in het "hoofddorp" Byrum wonen. In de middeleeuwen was het eiland bekend van de zout winning. Door het mooie weer (gemiddeld beter dan in de rest van Denemarken) kon het water uit de zoutpannen verdampen en van het restant werd de concentratie verhoogd door het warm te stoken met hout. Uiteindelijk werd hierdoor het eiland ontbost en verdwenen huizen tijdens zandstormen; de zoutwinning werd verboden. Nu is zoutwinning enkel nog een toeristische attractie.
Driekwart van het eiland is natuurgebied.

De verwerking van scampi's is het belangrijkste exportproduct, de grootste in Europa. De vloot van vissersboten vist 's nachts en komt de volgende morgen terug met de buit.Die buit gaat meteen naar de fabriek voor verdere verwerking en wordt daarna met grote vrachtwagens naar de bestemmingen in Europa vervoerd.

Ook is er een echte scheepswerf, waar werkzaamheden aan houten viskotters worden uitgevoerd. Het op de wal zetten van deze schepen gaat met een ingenieus trein- en rangeersysteem. Nadat het schip op een kar staat wordt het geheel over de rails naar boven getrokken en geparkeerd. Met één systeem kunnen ze meerdere schepen op de wal plaatsen.

Nadat de wind bijna op is vertrekken we donderdag naar Hals, als tussenstop om verder zuidwaarts te komen. Daarmee komen we vanaf het Kattegat weer in het beschutte water van de Belten, zodat het risico van verwaaid komen te liggen kleiner is.

In Hals zien we wel weer onze Deense vriend uit Mollösund die meteen wegduikt als hij ons ziet. We maken van de nood een deugd en eten erg lekker buiten de deur. Als we terug komen liggen er 2 Nederlandse schepen tegen ons aan en de volgende morgen vertrekken we noodgedwongen in optocht dezelfde kant op omdat er een brug in de Lymfjord defect is waardoor hun plan om via Thyberon naar Vlieland terug te varen op het laatste moment, dankzij de havenmeester die er erg vroeg bij is, in het water valt

EBELTOFT PRÆSTEGÅRD
GRØNNINGEN 11
Restaurant

Ebeltoft

Zaterdag 11 augustus 2012

Vanuit Hals varen we in 10 uren naar Ebeltoft, een afstand van 68 nm. Nadat we aangelegd hebben vragen we ons af hoe lang we er zullen blijven want het ziet er niet echt bijzonder uit. Maar als we de volgende dag het plaatsje inlopen zijn we aangenaam verrast. Het is er erg leuk en gezellig; niet in de laatste plaats door het schitterende weer. Veel mensen op straat, veel activiteiten en de stadswachten die voor het oude stadhuis zingen. Uiteindelijk blijven we een dag langer.
Beelden zeggen meer dan 1000 woorden, dus……..

Geplaatst door Jacqjani op Fisher Buoy op 28 augustus 2012 10:27

Wat een prachtige botenfoto! En dat oranje huis met blauwe kozijnen en stokrozen.....!!! Ge-wel-dig!

Naar Aarhus

Maandag 13 augustus 2012

We vertrekken zondag met prachtig weer met als doel Aarhus. Er is nauwelijks wind en het water is vlak. Stuurman Neco doet het betere stuurwerk. Al snel zien we aan de kant een zeilboot die er wat anders bij ligt dan je zou verwachten. Aangespoeld? Schipbreuk? ..??

Heel erg in de verte zien we een snelle ferry varen en verbazen ons over de watermassa die omhoog komt.
We ronden de vuurtoren “Sletterhage” en kunnen dan in één rechte lijn naar Aarhus varen.

Vlak voor de haven is het gedaan met de rust en worden we ingelopen, wat…voorbij gehold door zo’n snelle ferry die uiteraard vlak langs ons wil varen. Snel alle luiken dicht en het vee naar binnen. Met 70 km/uur raast hij ons voorbij en we varen snel een rondje om de golven op de kop van de boot op te kunnen vangen. Het servies ligt weer zeevast, de luiken waren op tijd dicht en op het water ligt een schuimlaag van het schroefwater. Als vis in de koerslijn van zo’n gevaarte maak je geen schijn van kans……
We vinden een mooi plekje aan de steiger van de zeilclub waar we een mooi uitzicht hebben op alles wat de haven in- en uitvaart.

Aarhus

Dinsdag 14 – woensdag 15 augustus 2012

In Aarhus hebben we ons hart weer eens kunnen ophalen aan de producten van de plaatselijke visrokerij, Smakelijke makrelen, zalm en de grote garnalen. De visboer was maandag erg bezorgd over het aantal vissen dat zijn uitstalling bevatte en raadde ons aan om dinsdag weer terug te komen omdat het aanbod dan vele malen groter zou zijn. Eenmaal aan de maaltijd worden we aangesproken door een man die ook een Fisher heeft gekocht en deze heeft overgevaren vanuit Florida. We drinken samen een glas wijn terwijl hij wat van zijn belevenissen verteld over het zeilen in de Intracoastal Waterway, een stuk water van 4800 kilometer dat beschut langs de westkust van de US loopt. Hij vertrekt weer, na ons uitgebreid bedankt te hebben voor de borrel die hij aanduidt als "Sundowner". Deze term kenden we we nog niet en hebben hem toegevoegd aan de woordenlijst naast "Festmacher" en "Anlegeschnapps".

De omgeving rond de haven van Aarhus is volop in ontwikkeling, we tellen zo 10 bouwkranen.
In aanbouw zijn appartementsgebouwen, Vuurtoren, Schip en IJsberg genoemd. Er is een promenade, etc. We verwachten het over een paar jaar niet meer te herkennen.

Maandag hebben we wat gewinkeld en geprobeerd weer leven te brengen in de Telia dongel die we aangeschaft hebben in Zweden met de verzekering dat hij ook in andere Telia-landen zou werken. De Deense Telia vestiging was echter kort en bondig; Telia Zweden is een compleet ander bedrijf, voor klachten gaat u maar weer terug naar Zweden!

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 16 augustus 2012 15:18

Oplichterij daar in Scandinavie!!! X V.

Geplaatst door Crew Dutch Lady op Fisher Buoy op 15 augustus 2012 21:52
We zijn een beetje getroost door jullie verhaal, dat we niet de enigen zijn die met internet hebben lopen te klungelen. Duitsland spande helemaal de kroon, dus maak je borst maar nat!
Veel plezier verder met jullie reis. Wij zijn inmiddels in warm Amsterdam (vandaag 28 graden). Groetjes van Luuk & Ina

Den Gamle By

Van vele kanten werd ons verzekerd dat het Open Lucht Museum de moeite waard zou zijn. Na een uitgebreide voorlichting over het gebruik van de Deense strippenkaart zijn we het avontuur van het openbare vervoer aangegaan en hebben ons met de trein en de bus naar de Gamble By laten transporteren.
De Gamble By is een verzameling van traditionele huizen en bedrijven bijeen geplaatst in dorpvorm. Het oudste huis dateert van rond 1600 en de nieuwste huizen in een straat geven het beeld van een winkelstraat uit 1976. Alle huizen en bedrijven hebben oorspronkelijk ergens in Denemarken gestaan.
Het is wel heel apart om een radio- en televisiewinkel binnen te stappen uit 1976 om te constateren dat je de modellen allemaal nog kent en dat er in de afgelopen 25 jaar eigenlijk heel veel veranderd is. Eigenlijk gaat de straat uit 1976 over ons eigen verleden...

Een oud vrouwtje in een huisje uit 1784 vertelt dat ze weduwe is en hier al 20 jaar woont.
We mogen haar keuken en tuin met kippen bewonderen en in de tussentijd werkt zij door.
We mogen haar op de foto zetten. Aan het eind van de middag rond sluitingstijd zien we haar ook in hedendaagse kleding het terrein verlaten.....
De toerist wil graag een mooi en aansprekend verhaal horen. Totaal werken er afhankelijk van het seizoen 100 - 200 mensen in "de oude stad", in de toekomst zullen dat er nog meer zijn want er wordt hard gewerkt aan een uitbreiding.

Weer een kostelijke zonnige middag. Morgen weer een stukje verderop

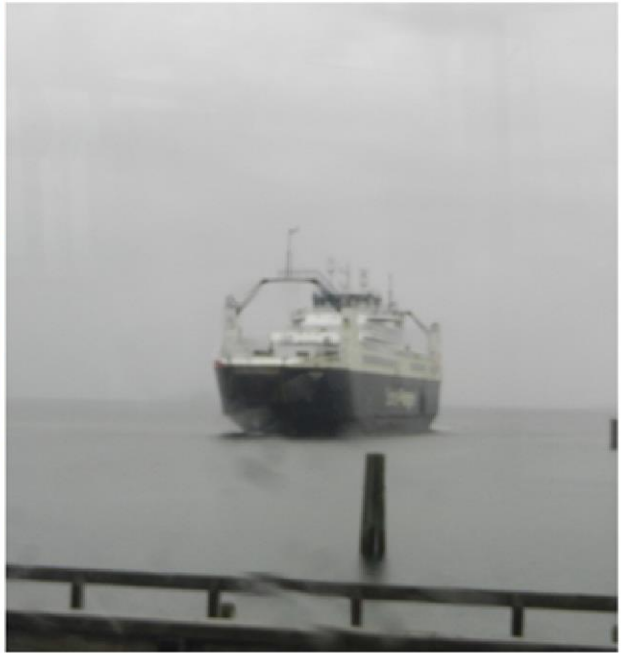

Samso - Ballen

Donderdag 16 augustus 2012

Donderdag gaan we van Aarhus naar het grootste Deense eiland, Samso en wel naar Ballen Havn. Om daar te komen gaan we via de noordkant door een natuur- en archeologisch beschermd gebied. Het weer is weer toppie en een beetje verbranden is het gevolg. In de haven vinden we meteen een plekje aan een steiger en gaan op stap om de omgeving te verkennen. Het is een echte vakantie omgeving met nog weinig vakantiegangers.
Het strandje naast de haven is bij uitstek geschikt om het vee af te matten. We vermaken ons prima en besluiten nog een dag te blijven. Samso heeft ongeveer 4000 bewoners en 100% van de elektriciteit wordt middels windenergie opgewekt. Bekend zijn de Samso aardappelen. Vroeger was er veel visserij maar de plezierjachten hebben de vissers verdreven. Ter herinnering staat er een nog vissersboot op de wal.

De volgende dag begint het te miezeren van de regen; dat was niet voorspeld. We weten inmiddels dat de weerprofeten de grootste oplichters zijn en dat blijkt ook nu weer. We stappen op de bus, de laatste knipjes van de strippenkaart uit Aarhus worden geaccepteerd, en we laten ons vervoeren over het eiland. We zien de grote veerboot aankomen, waar de voorraden voor de supermarkt af komen. Er is naast strand en bos heel veel akkerbouw; we zien tarwe, gerst (ze maken hier hun eigen bier), rode kool, uien en mais. De bus slingert over het eiland, ergens bij een boer of een weiland kan de bus draaien en daar gaan we weer; af en toe stapt er iemand in of uit, maar het grootste deel van de rit zijn wij de enigen. Na 2 uur zijn we terug bij de haven en na nog even boodschappen gedaan te hebben zit de dag er op. Tja het was weer een inspannende dag, varen blijft “recht op ontbering”! ’s Avonds komen de buren op de koffie en het wordt gezellig laat.
Het is nu vrijdagmorgen en de planning was te vertrekken om 8:00 uur. Helaas, er hangt een dichte mist. In de verte horen we de misthoorn van de tanker die daar voor anker ligt. We wachten tot de zon genoeg kracht heeft om door te breken en de mist gaat optrekken; en in het slechtste geval liggen we hier nog één of meerdere dagen……..

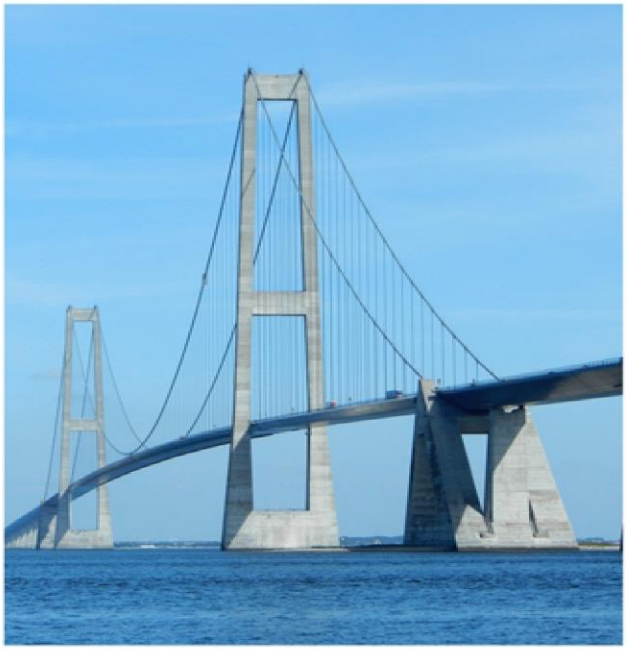

Nyborg

Vrijdag 17 augustus 2012

Vanwege de mist zijn we vanmorgen niet om 8 uur vertrokken wat het plan was.
Rond 10 uur leek het een stuk beter en besloten we te gaan varen. Met ons verlieten een groot aantal andere schepen de haven. Nauwelijks buiten de haven zien we een paar bruinvissen zwemmen en weer lukt het niet ze netjes op de foto te krijgen. Even daarna verdwijnt de zon weer en zit het weer potdicht van de mist en moeten we met radar en plotter de weg vinden. Het lijkt dan wel op een computerspelletje, er gebeurt van alles maar je ziet het alleen op de schermen. Om je heen zie je een grote grijze muur die maar niet ophoudt. Grote zeeschepen passeerden op korte afstand, we konden ze horen maar niet zien. Schepen met bestemming Rotterdam en Amsterdam gaan richting Noord. Dat lijkt een beetje vreemd maar past in de informatie van gisteren dat 3 van de 4 sluizen bij Kiel defect zijn en dat er lange wachttijden zijn. Zouden die sluizen net zo NIET werken als bepaalde bruggen in Nederland?
Aan het begin van de middag begint het op te klaren en zien we weer een bruinvis. Het wordt prachtig weer.

Dat komt goed uit want we moeten onder de hoge brug over de Grote Belt door en het is toch wel handig dat we tussen de voor ons bestemde brugpijlers, buiten de hoofdroute blijven. Schepen met een maximale hoogte van 65 meter kunnen in de hoofdroute nog onder de brug door, maar wij moeten het doen met de zij-doorgangen.
Dat lukt prima en uiteindelijk leggen we na ruim 40 mijlen in een stralende zon vast in de achterste haven van Nyborg.
De haven is een opgeknapte vissershaven waar ook een aantal flats op de voormalige kade zijn gebouwd.

Een korte verkenning leert dat deze plaats op een stad lijkt maar verder heel sober is; geen gezellige terrassen of winkelstraten. Het verblijf hier zal dan ook van korte duur zijn

Bagenkop

Zaterdag 18 augustus 2012

De volgende stop is Bagenkop, het uiterste puntje van Langeland en van Denemarken. Toen wij 10 jaar geleden voor het eerst naar Denemarken gingen was Bagenkop onze eerste kennismaking met Denemarken. Sindsdien zijn wij daar nooit meer langsgekomen en het leek ons wel leuk om via Bagenkop afscheid te nemen van Denemarken en te zien wat er van dat kleine plaatsje geworden was. Voorheen was het een beetje een troosteloze haven; de veerdienst was net failliet en de geplande bebouwing van de haven werd voor onbepaalde tijd uitgesteld.
Bagenkop is op dit moment een waar weekeindoord voor Duitse zeilschepen. De oversteek vanuit Kiel en Heiligenhafen is ongeveer 25 mijl en dus net leuk om zaterdag heen te zeilen en in de loop van zondag weer terug. De aanlegplaats voor de veerdienst van voorheen is gecamoufleerd en de aanrijdpier is bebouwd met luxe vakantieverblijven met een heuse uitkijktoren. Op de pier een bakker en een ijscotent, uiteraard de onvermijdelijke havengrill en een restaurant. Verder is Bagenkop nog steeds het vissersdorp van jaren geleden. De havenkom is uitgebreid en we vinden een prima plaats aan de pier. Net op tijd, want na ons loopt de haven vol en wordt het dringen op de pier.
Inmiddels komt het definitieve bericht door dat de oude sluizen in Kiel-Holtenau niet werken en dat jachten mee moeten schutten met de beroepsvaart. Er wordt via Delta Papa 07 gewaarschuwd voor lange wachttijden. Niet erg aanlokkelijk maar er is geen alternatief, dus we gaan ons geluk beproeven. We zullen wel zien hoe ver we komen.

Geplaatst door Anoniem op Fisher Buoy op 2 september 2012 13:13

dag beste mensen, wat is de tijd toch snel gegaan, met genoegen jullie verhalen gelezen en de mooie foto s bekeken. Klinkt een beetje raar, maar hoe sneller jullie Nederlnd naderde komt daar de tijd voor mij om weg te gaan. Tot in oktober, en oh ja heel veel mensjes van de bus groeten jullie ook.x Marga

Rendsburg

Zondag 19 augustus 2012

Met een spiegelgladde zee steken we over. Bij de ingang van het Kielerfjord is het aan de kant van Laboe een drukte van belang. Naast de vaargeul zijn waterdieptes van 20 tot 80 cm. Veel schepen maken hier dankbaar gebruik van om naast de ondieptes te ankeren, van boord te stappen en verkoeling te zoeken in het water. Vanuit de boot wandelen ze zò naar het strand.
Via de AIS spotten we opeens een Nederlandse zeilboot met de naam Nelina; dat kan haast niet anders dan Diederik zijn. De naam Nelina is nou niet een naam die vaak voorkomt. We aarzelen om hem op te roepen via de marifoon zolang we niet zeker weten dat het inderdaad Diederik is. We besluiten hem dan maar te bellen en te vragen of hij toevallig ook het Kielerfjord indraait. Wij krijgen de bevestiging en al pratende zien we de Nelina opeens op ramkoers met een gigantisch passagiersschip.

Heel langzaam was het schip het fjord uitgekomen, waarschijnlijk wanhopig manoeuvrerend tussen alle plezierjachtjes door die, onder zeil, allemaal hun voorrang nemen. Precies op de scheiding van de verschillende waterwegen en bij het bereiken van de scheepvaartroute geeft het schip gas en maakt een overdreven korte bocht, duidelijk niet meer van plan rekening te houden met de pleziervaart. De Nelina wijkt uit en vaart netjes langs het schip. Het ziet er allemaal spectaculair uit en levert een mooie foto op. We spreken af elkaar ergens te ontmoeten.

Bij het binnenvaren van het Kielerfjord horen we het Nederlandse zeilschip Elsa in conclaaf met de sluiswachters van Kiel. Zij mogen niet mee met de beroeps die op dat moment de sluis binnenvaart en moeten maar wachten tot het licht “wit” wordt. Als wij voor de sluis aankomen ligt de Elsa nog steeds te wachten. We horen van de sluis dat de wachttijd op dat moment 5 minuten bedraagt en dat we mee mogen met de Nederlandse kustvaarder Thea Marijke. We besluiten niet in Holtenau te blijven maar om gelijk mee naar de andere kant te gaan en door te varen naar Rendsburg. De Nelina is nog niet bij de sluis en blijft aan de andere kant en we spreken af om de volgende dag elkaar in Rendsburg te ontmoeten. Vanaf de sluizen is het nog een ruime 2 uur varen naar de haven in Rendsburg. Het is een drukte van belang en op de wachtplaatsen liggen soms wel drie “pakjesboten” te wachten voordat zij door mogen varen. Tijdens het passeren van een schepenkonvooi passeren wij ook de Morgenster, volgens de AIS op weg van Hamburg naar Stettin. Harry en Marjan zien we niet aan dek. Vlak voor we afdraaien naar Rendsburg horen we de verkeersleiding de Morgenster de wachtplaats in commanderen om daar te wachten op het voorbij varen van een groot containerschip. Op de vraag waarom zij niet door mogen varen wordt aangegeven dat de snelheid van de Morgenster te laag is en dat zij daardoor het containerschip afremmen…
In Rendsburg is een mooie plek aan de lange steiger. Het seizoen is voorbij, dus er is ruimte te over. Wij knopen de zaak netjes vast en ik ga even een rondje maken met de honden. Daar was inmiddels sprake van een redelijke nood.
Op de steiger wordt ik aangesproken door een jonge vrouw in korte broek, hemdje en op slippers die meteen probeert met woorden “mijn strot af te bijten”. Hebben wij haar gebeld? Waarom liggen we een meter te ver naar achteren? Zijn we wel goed bij ons hoofd? Hoelang blijven we, want er komen heel veel schepen die gereserveerd hebben? Wat denken we eigenlijk wel?
Tja, dat bleek dus de nieuwe Hafenmeisterin en die kun je maar beter te vriend houden als je een nachtje wilt blijven. Wèg is dus de gemoedelijke sfeer en de vriendelijke havenmeester waar we ooit eens de boot konden achter laten om thuis te wachten op beter weer. We sussen de hafenmeisterin, beloven de boot een halve meter naar voren te halen en beloven tevens beterschap voor alles wat we verkeerd gedaan hebben. Waarvoor precies is ons nog niet helemaal duidelijk, maar we beloven het maar wel. Tevreden gaat zij terug naar haar kantoor; we mogen zelfs 2 nachten blijven.
Vandaag, maandag, gebruiken we om schoon schip te maken; de wasmachine draait vrolijk en met de juiste hoeveelheid zon en wind ligt alles zo weer in de kast. De Nelina is onderwijl ook in Rendsburg gearriveerd en we hebben lekker de tijd om even goed bij te praten.

Brunsbuttel

Dinsdag 21 augustus 2012

Even voor de afslag naar Rendsburg is een kleine marina met "schone" diesel, dus daar gaan we de dorst maar weer even lessen. De havenmeester is niet aanwezig en op een ander perceel gras aan het maaien. Na ons telefoontje is hij binnen 5 minuten bij de tank en afgetopt kunnen we het NOK op naar Brunsbuttel. We verwachten zonder problemen de jachthaven in te kunnen maar dat valt toch even vies tegen. Ondanks het feit dat het buiten het seizoen is, is de haven vol en moeten we uitwijken naar de steiger aan de Noordkant. Normaliter geen enkel probleem ware het niet dat ik gepland had mijn boodschappen hier te doen op ongeveer 2 minuten wandelen van de haven. Nu is het inkopen doen verworden tot tweemaal een wandeling van 20 minuten in de brandende zon voortzeulend over ouderwetse kinderkopjes terwijl ik een boodschappenkarretje achter mij aan zeul. Zielig !!. Het avondeten werd wegens oververhitting van de kok een simpele pizza. Wel onder het genot van op handbreedte voorbij varende grote zeeschepen. Dat is onbeperkt genieten. Morgen weer een halte verder!

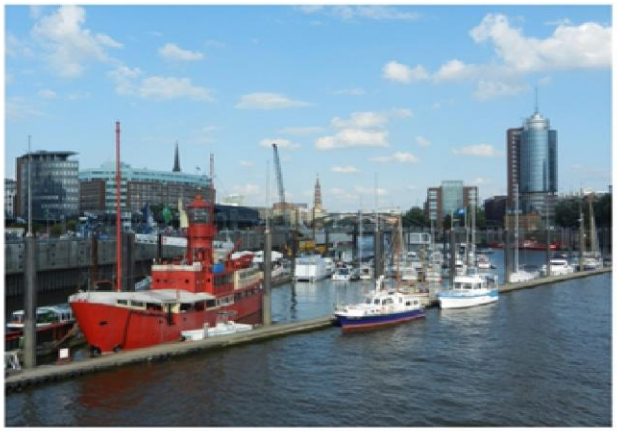

Wasserstoffstation HafenCity

AIRBUS
AIRBUS SK

Naar Hamburg

Woensdag 22 augustus t/m dinsdag 28 augustus 2012

We zijn precies op tijd uit de Oostzee vertrokken, de grote militaire oefening Flotex ’12 is begonnen en duurt tot eind augustus. Navtex berichten waarschuwen daarvoor en we hebben al het een en ander voorbij zien komen en vliegen. Er worden oefeningen gehouden die gepaard gaan met grote gebieden waar plezierboten geen toegang meer hebben en dus (ver) om moeten varen, Oefenen met schieten, onderwatermijnen en luchtaanvallen, plus al het optisch en verbaal vertoon daaromheen, herinneren we ons nog van het begin van de vakantie toen we gebruikt werden als doelwit om luchtaanvallen te oefenen. Lekker de andere kant op dus.

Daarom hadden we al besloten vanuit Brunsbüttel naar Hamburg te gaan. We wachten het tij een beetje af zodat we de stroom mee hebben de Elbe op. Een klein motorbootje legt naast ons aan en wil door naar Cuxhafen; nadat we hebben uitgelegd dat stroom en wind vanaf die kant komen zoeken ze gelukkig een plekje in de jachthaven.
De sluismeester antwoordt dat de wachttijd bij de sluis nog 10 minuten is; we maken los en worden met een zeilboot en een motorbootje geschut. Eenmaal buiten krijgen we de wind vol van achteren en loopt de stroom nog tegen.
Dat geeft aardige golven van achteren en stuurman Neco heeft het daar knap zwaar mee. Het motorbootje ziet dat blijkbaar ook en draait weer om richting sluis. Daar wordt hij teruggestuurd door de sluiswachter die eerst de beroepsvaart in wil laten varen; dus gaat hij toch uiteindelijk ook de Elbe op.

Het eerste stuk is windkracht 6 met vlagen van 7 in buien, maar zodra we kans zien over te steken komen we in de luwte; de golfhoogte neemt af en onze snelheid loopt op tot 10,4 knopen. Op de zandplaten kijken de zeehonden ons aan.

Er komen grote containerschepen voorbij; Hamburg is een van de grootste Europese havens voor overslag van containers naar het achterland omdat er geen inklarings- of invoer kosten in rekening gebracht worden in Hamburg.
Als we de voorsteden van Hamburg passeren wordt het steeds drukker. We passeren de Airbus
vliegtuigenfabriek en zien nog zo’n grote kist landen die de onderdelen vervoert van de Airbus. In het centrum is het een enorme wirwar van ponten, rondvaartboten, containerschepen, etc en de golven die ze achter zich laten veroorzaken nogal wat “spontane” scheepsbewegingen……

Uiteindelijk bereiken we de City Sporthafen, midden in de stad, waar de havenmeester meteen een mooi plekje voor ons aanwijst plus het verzoek de boot wel even te keren. Maar stroom, wind en gebrek aan ruimte maken het niet zo simpel om dat allemaal in één keer en zonder brokken voor elkaar te krijgen. Maar als we uiteindelijk vastliggen hebben we een prachtig uitzicht op de activiteiten op de Elbe.

City Trip Hamburg

Het was overduidelijk dat we, gezien de weersvoorspellingen, een aantal dagen in Hamburg zouden blijven. Tja, en wat doe je dan zoal?
Je begint met een rondritje in de onvermijdelijke dubbeldekker en laat je tijdens de rit voorlichten over de bezienswaardigheden.
De volgende dag ga je even met de metro naar het centrum, drinkt een ijskoffie bij Starbucks en kijkt op de gemak in het zonnetje naar de straatartiesten, Deze zijn we afgelopen zomer in alle grotere steden tegengekomen, dus ook hier in Hamburg, Deze waren overigens wel heel bijzonder,,,,,
,Midden in het centrum was ook een Applecentre waar je je kunt vergapen aan alles wat Apple te bieden heeft en waar je het ook kunt uitproberen.

Je bezoekt wat oude opslagruimtes in het havengebied, de Speicherstad, zoals het specerijenmuseum, een koffiebranderij en de Dungeon Hamburg. De laatste is een soort griezelefteling waarin de geschiedenis van de stad een plaatsje heeft gekregen. En natuurlijk, het kan niet missen, bezoek je het stadsdeel Sankt Pauli. Sankt Pauli is het equivalent van de Amsterdamse wallen en heeft zijn historie ondergebracht in een heus museum. Overigens is de meest bekende straat in Sankt Pauli de Reeperbahn! Het museum is een eerbetoon aan de vooroorlogse periode met de pikante variété, veelal uitgevoerd door mensen met een Joodse achtergrond en travestieten. In de nazi-periode is hier flink huis gehouden en zijn veel artiesten weggevoerd naar de kampen. In dit museum wordt hun nagedachtenis levend gehouden.

1906
1906
1909
1943
1985
1997

JOOP VAN DEN ENDE
ACADEMY
KEHRWIEDER
STAGE ENTERTAINMENT
STAGE

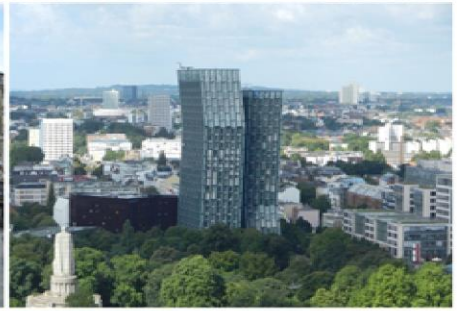

De Reeperbahn is waarschijnlijk de veiligste plek om rond te wandelen; op elke hoek van de straat staat een overvalwagen met agenten er in. We hebben maar even geïnformeerd of er iets aan de hand was, maar werden vrolijk weggewuifd met de mededeling dat we maar een leuke avond moesten hebben. Overal kwamen we groepen met mensen tegen onder leiding van een gids, soms uitgedost als Roodkapje, soms uitgedost als een levengrote relnicht. We zijn maar een tijdje achter een groep aangehuppeld, maar uiteindelijk uitgeweken naar een wat minder uitgesproken buurt omdat we door de regen wel heel erg nat werden.

Vlakbij de haven staat de kerk van Sint Michael die toegang geeft tot de trans waar vandaan je prachtige foto's kunt maken van het havengebied.
Morgen komt er een weergaatje aan en gaan we eens kijken hoever we kunnen komen in het Duitse Waddengebied.

Geplaatst door Jacqjani op Fisher Buoy op 25 augustus 2012 00:14

hai Derk, Margriet en hondjes.
Een poos niets gelezen en dat net even ingehaald, de verhalen blijven mooi en soms bijzonder spannend.
Wij hebben vorige week weer een stukje gevaren: Haarlem-Durgerdam-Hoorn-Edam-Marken en weer naar huis. Niet te vergelijken met jullie grote avonturen maar voor mij en Jani best een belevenis als onervaren zeilers. Het laatste stukje duurde errug lang omdat de brug voor de sluis in Spaarndam niets meer deed. Door de hoge temperaturen w.s. uitgezet, en door verkeerde reparatie ontzet. Van vorige week zondag tot vandaag heeft de Shalom aan de andere kant vd sluis gelegen. Vandaag was de brug echt gerepareerd en functioneerde dus weer. Nu ligt de boot weer aan de ark vast en dat is wel prettig want het wordt rot weer het komende weekend. Morgen weer werken dus zo maar een poosje tukken. Vanmiddag met Jan en Yvon naar Broek op Langedijk geweest en naar Alkmaar, gezellig aan het shoppen geweest en lekker ijs gescoord bij de Australian ijsboer. Het ga jullie goed, take care. Groet Bart & Jacq en Jani

Cuxhaven

Woensdag 29 augustus 2012

Dinsdag vanuit Hamburg in Cuxhaven aangekomen. Rond 12 uur vertrokken en grotendeels met (veel) stroom mee de Elbe af. Met een gemiddelde snelheid van meer dan 8 knopen liggen we om 19 uur in Cuxhaven.
Onderweg zien we veel groooote pakjesboten die naar Hamburg gaan. De Morgenster zien we in Glückstadt liggen.

Vandaag vertrekken we rond 12 uur met als bestemming Norderney, de verwachting is om daar rond 21 uur aan te komen.

Borkum, Delfzijl

Donderdag 30 augustus 2012

Rond 12 uur gaan de trossen los in Cuxhaven, we hebben dan nog een tijdje stroom tegen. Het weer is veel beter dan voorspeld. De zee is vlak en we varen de kortste afstand, zo dicht mogelijk langs de zandplaten, maar zoals vaker gebeurt: zand ligt nooit op de goede plaats en moet verplaatst worden. De zandplaten zijn soms groter dan op de kaart en dan is het snel bijsturen.

Als we in de buurt van Norderney komen hebben we na een lange vergadering geconcludeerd dat Borkum de bestemming moet worden. Het weer is goed, het is nagenoeg volle maan (heb je niets aan als het bewolkt is….) de zeegang is toppie, het tij is ons welgezind, de weersvoorspelling voor vandaag was goed en voor morgen wordt slechter weer verwacht. Stel dat ze daar nu wel eens een keer gelijk hebben? En niet onbelangrijk, de schipperse ruikt de stal en wil het liefst doorvaren. Helaas dus geen visje eten op Norderney, maar de nacht in op weg naar Borkum.
Het eiland Norderney zijn we altijd voorbij gevaren of we hebben er overnacht; maar we hebben het eiland in tegenstelling tot sommigen…..nooit verder bekeken. In het midden van het donkere niets ligt een enorme sleepboot voor anker en verder zien we een eenzame visser en de grote schepen op afstand in de shippinglane.

Als we Norderney gepasserd zijn zien we de zee voor ons zwart worden, heeeel erg zwart, en even later krijgen we uit het niets windkracht 8 over ons heen. Het water drijft niet meer, maar gaat vliegen! Grrrrr wat was er ook al weer mis met die visjes op Norderney?? Kunnen we nog terug? Zijn we wel goed bezig? Komt het slechtere weer van morgen nu al? Voor we in Norderney zijn is het nog zeker 3 uur varen en dan zijn we ook bijna op Borkum. We gaan door en de wind neemt af tot windkracht 6 wat goed te doen is. Een uur later horen we de Nederlandse Kustwacht op de marifoon, we komen weer op bekend terrein. Er volgt een storm waarschuwing!! He man je bent te laat!

Het is hoog water als we bij Borkum zijn en daardoor kunnen we een flink stuk afsnijden over de zandplaten. Het nadeel is dat de golven daar hoger zijn en het scheepsporselein rammelt alsof het feest is; alles wat enigszins los ligt zoekt weer een beter plaatsje om te gaan liggen.
Als we de vaargeul insteken en het water weer dieper wordt, nemen de golven af en is het weer leefbaar aan boord.

Bij Borkum moeten we de geul in naar één van de havens, we gaan naar de grootste omdat we denken daar de meeste ruimte te vinden in het donker.
De stroom staat dwars op de geul en we slingeren van verlichte boei naar verlichte boei. Hebben ze toch een grote onverlichte rode ton verplaatst richting vaargeul……. die missen we gelukkig.

De haveningang heeft zoveel lampjes dat je nauwelijks ziet wat de ingang is en eenmaal in de haven is er heeeel veel ruimte en heel weinig lampjes. Maar waar is een ligplaats?? We kiezen voor de grote steiger waar de reddingsboot ligt, goed verlicht, mooie drijvende steiger met loopbrug, vast niet bedoeld voor plezierbootjes. Er hangt een groooot bord waarop staat dat we ons moeten melden bij de havenbaas met de marifoon; dat doen we en niemand geeft antwoord, dus ook opgelost! Hoe mooi wil je het hebben na ruim 90 mijlen en midden in de nacht?

We gaan slapen om morgenvroeg met het volgende tij naar Delfzijl te varen. Als we wakker worden zien we waar we hadden moeten liggen…….en wie er nog meer liggen. Dan op naar de havenmeester, die vriendelijk uitlegt dat we op een plek voor beroepsschepen liggen. En het verhaal dat het donker was, enzovoort, kwam hem bekend voor en had hij ook al vaker gehoord. Zonder havengeld te betalen mogen we vertrekken.

Bij de Eemshaven melden we ons bij Delfzijl radar die verstoord reageert. Het is koffietijd! Hoezo willen jullie je melden? De Nederlandse Kustwacht geeft een waarschuwing voor NW7 af voor het westen van Nederland. We weten het nu zeker: we hebben de juiste beslissing genomen om door te varen afgelopen nacht en om 12 uur liggen we weer aan de palen van Delfzijl, laat die storm maar komen!

Blijkbaar hebben we behalve onszelf meerdere mensen wakker gehouden die de reis live gevolgd hebben via Marine Traffic en die zich boven Nordeney hebben afgevraagd wat we aan het doen waren. Ook mijn ouders hebben ons gevolgd tot Borkum maar de volgende morgen niet geregistreerd dat we al in Delfzijl waren, Pas toen we even opbelden om onze aanwezigheid in de buurt kenbaar te maken hoorden we dat mijn moeder weer in het ziekenhuis was opgenomen met een ontsteking aan de galwegen. Heel vervelend maar goed behandelbaar dus is ze weer binnen een paar dagen thuis. Na het aanleggen dus maar weer gebruik gemaakt van het Nederlandse openbare vervoer om in Groningen in het ziekenhuis te kunnen komen,
Omdat nooit iets zomaar gebeurd, is het nu helemaal duidelijk dat we de juiste beslissing hebben genomen om door te varen.

Hoi Derk&Margriet!
Welkom terug in ons kikkerlandje!!
Maarre, dat was niet zo'n leuke reis dat laatste stukkie... vonden jullie het eng of viel dat mee?
Wel fijn dat jullie nu gelijk bij moeders op bezoek kunnen in t ziekenhuis. Hopelijk gaat het goed met haar. Wel weer een tegenvaller!
De andere moeder staat ook nog op de planning, toch?
Geniet van het Hollandse! Hier hebben ze ook lekkere vissies hoor...
Tot snel!
Liefs van Lea, ook namens mijn man!

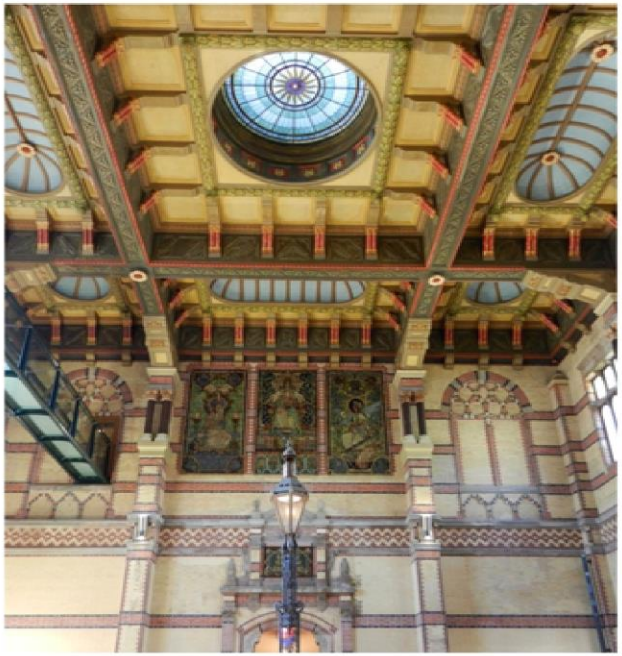

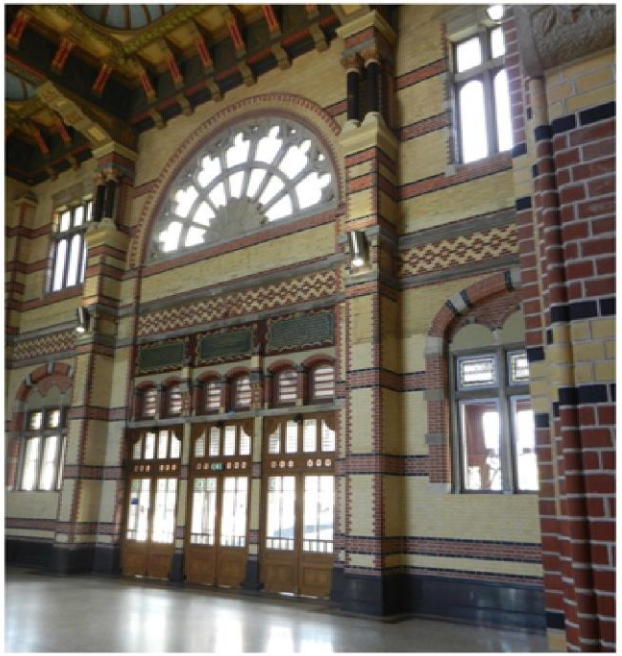

Delfzijl - Groningen

Vrijdag 7 september 2012

Een weekje Delfzijl met ziekenhuisbezoek en een goede afloop voor mijn moeder. Die is weer thuis en het werd weer tijd om verder te trekken. Natuurlijk ook schoonmoeder, tante en aanverwante familie niet vergeten. De volgende stop werd Groningen. Alle bekende monopoly straten nu een keertje in het echt gezien zoals het A- Kerkhof en de Grote Markt. Ook een bezoekje gebracht aan het Gronings Museum en eens de tijd genomen om uitgebreid het plafond van het Centraal Station te bewonderen met de papier-maché versieringen. Lekker gegeten met Wim, Martijn en Wendeline en bedacht dat ik Groningen wel een hele relaxte en aangename stad vind. Geen straf om hier tijd door te brengen. Morgen weer een stukje verder langs de staande mast route het Groningse en Friese land door.